

1208
1. písomná zmienka

CHTELNIČAN

štvrt'ročník obce Chtelnica

ROČNÍK VIII.

APRÍL-JÚN 2018

ČÍSLO 2

Z OBSAHU

ČISTIČKA ODPADOVÝCH VÔD	str. 3
ROZHовор	str. 4
VÝSTUP NA ĎZABAL TOUBKAL	str. 5
ŠKÔLKA	str. 7
ŠKOLA	str. 8-9
HISTÓRIA	str. 13
BEH OSLOBODENIA	str. 14
POĽOVNÍCTVO	str. 15
VÝLET V TRENČÍNE	str. 16

ÚVODNÍK

Ďalšie číslo časopisu Chtelničan Vám prináša príspevky o udalostiach v obci za posledné tri mesiace. V rubrike Zaujímavosti sa dočítate o výstupe na pohorie severnej Afriky mladým Chtelničanom. O svojich aktivitách a výletoch nám napísali aj členovia ZO JDS v Chtelnici, škôlkári a rovnako zaujímavá je aj bilancia Základnej školy v školskom roku 2017/2018.

Podujatí bolo v poslednom čase neúrekom a to sme boli len v prvej polovici roka. V ďalších mesiacoch Vás pozývame na slávostné otvorenie výstavy Dlátó Jozefa Ostrovského (30.6.), Letné kino (29.-30.06.), Tereziánske slávnosti, na ktorých bude korunovácia Márie Terézie a veľa ďalších atrakcií a vystúpení, ďalej hody, slávostné otvorenie VI. klubovej výstavy KRUH-u a mnohé ďalšie, o ktorých Vás budeme informovať na internetovej a facebookovej stránke obce.

Nezabudnite, že aj vy môžete prispieť článkom do časopisu. Stačí zaslať Váš príspevok na redakcia@chtelnica.sk.

Krásne leto želáme!

-red-

OZ Zámok Hlôhovec a Obec Chtelnica
Vás pozýva na

Tereziánske Slávnosti

4. august 2018 od 14:00 h.
Kaštieľ Chtelnica

Z OBECNEJ MATRIKY

Srdečne blahoželáme...

95 rokov oslavila

Emília Postlová

93 rokov oslavila

Agneša Cepková

91 rokov oslavila

Emília Kadúcová
Želmíra Abramovičová

90 rokov oslavila

Margita Valovičová

80 rokov oslavili

Anna Ušiaková
Daša Mórová

Vitajte medzi nami!

Nina Petrášová

Jasmine Ďurišová

Juraj Kičina

Ema Pauflerová

Leonard Novotný

Veľa šťastia na spoločnej ceste životom...

Ing. Jozef Petrás
a Mgr. Ľubica Ševčovičová

Michal Hrčka
a Monika Jakábová

Andrej Gacko
a Patrícia Kičinová

Jens Hoppe
a Petra Kovačíková

Marián Puschenreiter
a Ivona Žigrayová

Vladimír Blažko
a Mgr. Jana Bečkeiová

S úctou spomíname...

Milan Bílik 87 r.

Oľga Urbašíková 62 r.

Vladimír Gajdošák 66 r.

Marta Blažková 79 r.

Peter Chrvala 58 r.

Štefan Dzurenka 87 r.

Ondrej Prvý 63 r.

Miloš Chrvala 53 r.

Slavomír Polakovič 59 r.

Mária Stračárová 69 r.

Ján Konečný 72 r.

PRÍHOVOR

Milí spoluobčania, ani neviem ako, no pripadla mi úloha, že mám napísť úvodník do našich obecných novín v tomto čísle. Chvíľu som premýšľal čo napísť, čomu sa venovať, čo nás najviac trápi, alebo naopak čo nás teší. Nadviazať by som na môj posledný článok z minulého čísla s názvom Môj názor, zamyslenie.

Poslancom a zároveň zástupcom starostu našej obce som už ôsmy rok a za tento čas som sa naučil mnoho vecí, napr. že treba pozorne počúvať druhých, že nie vždy môj názor je ten najlepší, že ak chcem niečo zmeniť k lepšiemu, je potrebné začať od seba a takto by sa dali vymenúvať rôzne skúsenosti a rady ešte dlho. Veľmi často sa v poslednej dobe zamýšľam nad zmyslom života ako takým. U mnohých možno spôsobujem svojimi vyjadreniami aj pobúrenie len preto, že sa snažím nevidieť svet tak ako ho vníma väčšina. Prečo toto píšem?

Rád by som sa vrátil o niekoľko mesiacov alebo možno aj rok späť, keď sme ako noví poslanci začínali svoje účinkovanie v obecnom zastupiteľstve. Začali sme so starostom organizovať v rámci Dňa Zeme čistenie okolia našej obce. V prve roky to bolo alarmujúce kol'ké tony odpadu sú ľudia schopní odovzdať matke prírode za to, že nám dáva čistú zdravú vodu, vzduch a iné dary potrebné k prezitíu. Vraveli sme si, že za tie roky sa to nazbieralo a bude to lepšie len musíme ľuďom vytvoriť podmienky kam nepotrebný materiál uložiť a sami svojimi činnimi ukázať všetkým tú správnu cestu. Ono totiž napísť a povedať sa dá všeličo, ale skutok je skutok. Má oveľa výpovednejšiu hodnotu. Musíme uznať, že sa to ako tak zlepšilo, odpadu nie sú až také haldy a postupne sa učíme ukladať odpad tam, kam patrí. Aké ale bolo moje (a nielen moje) zdesenie, keď sme na poslednej brigáde pri čistení našej krásnej obce v tomto roku našli napr.: 10 l otvorenú bandasku plnú použitého motorového oleja pri kockách smerom na Nižnú, tesne vedľa polnohospodárskej pôdy na ktorej naši polnohospodári pestujú rôzne plodiny; alebo celé bravčové stehná presne také ako ich môžete vidieť

zavesené na háku u mäsiara, len tak pohodené v hrádzi nad zberným dvorom v smere na pyramídú a veľa iných nechutností. Nadobúdam presvedčenie, že najlepším výchovným prostriedkom na niektorých nezodpovedných jedincov, na ktorých neplatí dobré slovo sú sankcie. A obec určite nájde mechanizmus ako tieto ohavnosti odhaliť a potrestať.

Napriek týmto všetkým negatívnym javom som rád, že naše okolie je určite čistejšie ako pred spomínanými rokmi a to hlavne zásluhou ľudí, ktorým čistota našej planéty nie je ľahostajná. Verím, že nás bude v budúnosti len pribúdať. Myslel som si to aj pred siedmimi rokmi a písal som na túto tému už viac článkov, ale musím len smutne konštatovať, že každý rok sa na týchto akciách schádzajú väčšinou tie isté tváre, za čo im aj touto cestou patrí veľké podákovanie od nás všetkých.

Aby som ale neboli len kritický povenujem sa v krátkosti nadchádzajúcemu letu. Blíži sa čas dovoleniek a prázdnin, odpočinku a určite zvýšeného ruchu na cestách. Pri tejto príležitosti by som rád všetkých nás vyzval, aby sme dávali pozor jeden na druhého, boli k sebe ohľaduplní, tolerantní, aby sme svoje deti vychovávali láskavo a príseň a hlavne, aby sme sa všetci v zdraví a oddýchnuti vrátili k svojim najbližším a spolu si vychutnávali nastávajúce chvíle žitia, ktoré často berieme až príliš samozrejme.

Čaká nás bohaté kultúrne leto (plánované akcie sú uvedené na obecnej stránke), pre deti p. učiteľka Bocáňová spolu so svojím tímom, pripravuje oblúbený letný tábor Krokodub. Všetkým ešte raz prajem slnečné leto plné zábavy, hier, ale hlavne odpočinku, aby sme načerpali nové sily do ďalšej práce. Najväčšou odmenou tým, ktorí sa snažia pre nás niečo robiť, je naša prítomnosť a podpora na podujatiach.

Nie je mojím cieľom písť siahodlhý článok a ako som písal vyššie, najlepším spôsobom sú skutky a ja všetkým nám želám odvahu a vytrvalosť v robení tých správnych krokov. Aj keď sa náhodou potkneme a spadneme, nebojme sa vstať a pokračovať v začiatom - zodpovedne a slušne. Je to veľmi jednoduché – stačí otvoriť oči.

Život je krásny, snažme a učme sa ho žiť tak, aby sme napĺňali podstatu bytia ozajstnými a pravými hodnotami hodnými človeka.

Ján Piačka

ČISTIČKA ODPADOVÝCH VÔD

• Hlavný prítok kanalizácie do ČOV pred hrablicami.

Vážení občania, predovšetkým tí, ktorí žijete nedaleko čističky odpadových vôd! Často sa v kancelárii Obecného podniku služieb Chtelnica, s. r. o. či obecného úradu sťažujete, že situácia v okolí čističky je v posledných mesiacoch neúnosná a z dôvodu neznesiteľného zápachu si neviete vyvetrať svoje príbytky a pobyt vonku je pre Vás neprijemný.

Cistička spaškových vôd je v havarijnom

stave a momentálne je v rekonštrukcii, ktorá potrvá cca do konca augusta tohto roka. Vzhľadom na to, že je v prevádzke od roku 1994, vyžaduje si rozsiahlejšiu a finančne náročnejšiu rekonštrukciu poškodených dúchadiel, ktoré vyrábajú kyslík pre aereáciu (prevzdušnenie) čistených vôd prevzdušňovacích vakov, ktoré sú umiestnené na dnach nádrží.

Súčasťky čerpadiel, ktorých následná oprava je finančne veľmi náročná a zvyšuje náklady na prevádzku na čistenie spaškových vôd, sú vážne poškodzované vecami, ktoré v žiadnom prípade do kanalizácie nepatria a boli nájdené pri čistení (spodná bielizeň, handry, posteľné plachty, domáci králik, futbalová lopta, pílka na železo, dámske hygienické vložky). Najväčším nepriateľom sú však vlhčené obrúsky, ktoré v poslednom čase „priplávajú“ do čističky čoraz častejšie a častejšie.

Týmto Vás preto prosíme o strpenie, kym bude čistička zrekonštruovaná (dodávateľ je vybraný a ten momentálne spracúva výrobnú projektovú dokumentáciu).

Zároveň Vás občania dôrazne žiadame, aby ste do kanalizácie príp. do žúmp nevhadzovali materiály, ktoré tam nemajú čo hľadať.

Text a foto: Obecný podnik služieb Chtelnica, spol. s.r.o.

• Upchaté potrubie vlhčenými obrúskami.

DRUŽBA SENIOROV Z ČEJKOVÍC A Z CHTELNICE

Naša obec už od roku 2012 udržuje družbu s moravskou obcou Čejkovice. Preto sa Klub seniorov v Čejkoviciach rozhodol, že nadviaže družobné styky aj s našou ZO JDS v Chtelnici. A tak prišlo pozvanie na návštěvu ich obce, ktoré bolo s radosťou prijaté.

V utorok 6. marca 2018 v ranných hodinách sa autobus plný chtelnických seniorov vybral na cestu – smer Čejkovice! Hneď po príchode do Orlovny – sídla čejkovických seniorov, privítala všetkých hostí predsedníčka klubu Ilona Lorencová. Čas na privítanie a krátke príhovor si našiel aj starosta obce Ing. Pavel Novotný a jeho zástupkyňa Anežka Hřibová. Nasledovali krátke raňajky a po nich sa seniori spoločne vydali na cestu do Mikulčíc. Slovanské hradište v Mikulčiciach je významné hradiško z doby Veľkej Moravy. S rozlohou približne 10 ha predstavuje najrozsiahlejšie slovanské archeologické nálezisko v Českej republike. Lokalita je chránená ako národná

kultúrna pamiatka, nakoľko vo svojej dobe predstavovala významné mocenské a duchovné stredisko Veľkomoravskej ríše. Vo valom opevnenom areáli boli objavené základy veľmožského paláca, dvanásťich kostolov, tri mosty a pohrebisko s približne 2 500 hrobmi. V roku 2015 tu otvorili nové návštěvnícke centrum - Pavilón I. s 30-metrovou vyhliadkovou vežou. Poniekterí odvážlivci vyšliapali 134 schodov, aby sa mohli pokochať výhľadom na časť nálezisk. V staršom Pavilóne II. sú zakonzervované základy druhého z dvanásťich mikulčických kostolov a trinásť otvorených kostrových hrobov. Celý výklad o histórii a priebehu vykopávok je podávaný formou premietacej a audiovizuálnej techniky.

Po návrate do Čejkovic bol položený veniec k pomníku T.G. Masaryka pri príležitosti 168-ročného narodenia prvého československého prezidenta. Potom nasledovala prehliadka kostola sv. Kunhuty, kde miestny farár oboznámil všetkých prítomných so vznikom a historiou tejto sakrálnej pamiatky. Čejkovickí seniori sa pochválili aj miestnou základnou školou, ktorá je strediskom športových aktivít – je vybavená bazénom, dvomi posilňovňami – jedna pre mužov a druhá pre ženy, dvomi telocvičňami a vonkajším športovým areálom. Toto všetko poskytujú miestnym obyvateľom k užívaniu.

V školskej jedálni, mimochodom tiež prepožičiavanej domácim na rôzne oslavu, už

rozvoniala pripravený obed a tak si všetci prítomní na ňom pochutili a zároveň si oddýchli po rušnom dopoludňajšom programe. No to ešte nebolo všetko! Seniorov už čakala ďalšia časť nabitého dňa - návštěva Múzea T. G. Masaryka – bydlisko prezidenta v r. 1856 – 1862. Tu bol okrem iného premietnutý nemy film o Masarykovi na miestach svojho detstva. Po múzeu nasledovali „Templárske sklípky“ – splet chodieb z 13. storočia, kde sú umiestnené plné víne sudy. Sprievodkyňa veľmi pútavo rozprávala o histórii týchto miest a trpeživo odpovedala na zvedavé otázky chtelnických seniorov. Záver prehliadky bol najlepší – ochutnávka troch druhov vína – biele Hibernal a Sauvignon, z červených to bol Merlot. Takto „vyhriatí“ sa všetci prítomní vrátili do Orlovny, kde ich už čakala teplá večera, kávička či čaj a plný stôl dobrôt, ktoré pripravili čejkovické gazdinky. V druhej debate, ale aj pri tanci a speve sa priblížil koniec tohto na zážitky bohatého dňa.

Predsedca ZO JDS Jozef Mesák srdečne podakoval vedeniu, ale aj všetkým členom Klubu seniorov v Čejkoviciach, za zorganizovanie tejto krásnej akcie a zároveň pozval čejkovických seniorov na návštěvu našej Chtelnice. Pozvanie bolo prijaté a tak sa opäť uvidíme v druhej polovici roku 2018!

Text : Viera Jamnická
Foto : Jozef Mesák

Rozhovor s chtelnickým rodákom Jozefom Putterom

• doc. Ing. Jozef PUTTERA, CSc.

V roku 2015 prezident Andrej Kiska vymenoval do funkcie rektora Akadémie ozbrojených síl generála M. R. Štefánika v Liptovskom Mikuláši Jozefa Putteru, ktorý sa narodil v roku 1961. Po absolvovaní základnej školy v Chtelnici opustil rodnú obec kvôli štúdiu a po jeho ukončení sa usadil na Liptove. Prvú časť rozhotvoru s chtelnickým rodákom Vám prinášame v tomto čísle časopisu Chtelničan.

Pán rektor, Váš rodinný aj profesijný život je naplnený množstvom úspechov, ale predsa len naša prvá otázka bude smerovať na samotný počiatok. Ako si spomínate na svoje detstvo prežité v Chtelnici?

Úvodom chcem podakovať za ponuku redakcie podeliť sa formou rozhotvoru o svoje názory a spomienky a pozdraviť svojich rodákov.

Otázka smeruje k jednému z najkrajších období života každého z nás – k detstvu. Detské roky, prípadne roky dospeievania sú všeobecne spojené s formovaním osobnosti, získavaním základných vedomostí a prvých životných skúseností. Na moje detstvo prežité v Chtelnici spomínam postupom času stále častejšie a spomínam na mojich, dnes už „starých“ kamarátov, s ktorími som trávil voľný čas a musím priznať, že sme boli občas riadni zbojníci a k niektorým huncútstvam a dobrodružstvám by som sa radšej ani dnes nepriznal. Vybaľujú sa mi zážitky z lesoparku, kde sme si stavali bunkre, pece a kde sme medzi sebou tuho bojovali a hrali sa na Indiánov, vojakov a pod. Hlavou mi bežia mená a tváre mojich kamarátov a rovesníkov, zámerne ich nechcem spomínať, aby sa niektorí, na ktorých by som zabudol neurazili, pripadne aby sa k spomenutým huncútstvam nemuseli priznať svojim vnúčatám. Moje detstvo v Chtelnici to je však v hlavnej miere moja rodina, rodina v užšom zmysle slova, tvorená rodičmi a sestrami Júliou a Andreou, ale

i rodina v širšom zmysle slova – príbuzenstvo z otcovej strany t. j. rodiny Putterovej a maminej strany t. j. rodiny Sobotovej. Dodnes spomínam a som vďačný za príležitosť prežívať s mojimi príbuznými množstvo situácií, radostných i neradostných, situácií, ktoré ma hodnotovo formovali. Aby som nehovoril len vázne, jednu vec z ranného detstva predsa len prezradím – kamaráti a spoluobojovníci z detských vojen mi dali prezývku „Punčo“ a spomínam si tiež na to, že jedna moja susedka – rovesníčka, dnes lekárka, keď ma zazrela na ulici, okamžite bežala domov a na svoju babku kričala „babička, zasa ide ten zlý chlapec“ – i to je jedna z milých spomienok na detstvo a trocha neskromne chcem doplniť – polepšil som sa.

Ako si spomínate na svojich rodičov, prípadne starých rodičov?

Spomienka na rodičov, starých rodičov, ako i na ďalších príbuzných je vždy sprevádzaná s pocitom vďaky a rešpektu. Keď som sa pred rokmi pri príležitosti 80-tky prihováral môjmu otcovi, povedal som mu, že jeho život bol naplnený dvomi základnými aktivítami – prácou a starostlivosťou o rodinu. A to je hodnotenie, ktoré náleží nielen môjmu otcovi, mame, ale i mojím starým rodičom a všetkým mojím tetám a strýkom, ujčinkám a ujcom... a je to, ak to tak môžem povedať, niečo ako generačný odkad našich predkov a zaväzujúci príklad pre nás, hodný nasledovania. Môj otec mi dal do života veľmi veľa, mohol by som o tom hovoriť a písť dlho. Pomáhal som mu pri domáčich prábach, základy „remeselnej“ zručnosti a pracovnej disciplíny som získal od neho. Dodnes keď majstrujem vo svojej domácej dielni a pracujem s drevom, či železom, spomínam si na jeho rady a usmernenia. Vzťah k mame, ktorá chvála Bohu stále žije v Chtelnici je vždy špecifický a naše mamy, takisto ako to robia všetky dobré mamy i dnes, toho museli stihnuť naozaj veľa – starostlivosť o deti a rodinu, starostlivosť o dom či záhradu, náročné

zamestnanie, atď. Dovolte mi jednu, možno sentimentálnu spomienku na detstvo, spomienku, ktorá ilustruje formovanie vzťahu k mame, spomienku akú si v tej či onej podobe uchováva v pamäti asi každý z nás. Spomienka súvisí s momentom, na ktorý často spomínam a ktorý sa odohrával v kuchyni rodičovského domu v období, keď som bol prvák na našej ZDŠ-ke (mimochodom na chtelnickú školu a mojich učiteľov nedám dopustiť). Pani, vtedy súdružka učiteľka Filka Bašnáková nám presne tak, ako to robia všetky panie učiteľky dávala domáce úlohy a keď som ich podvečer písal, unavená detská ruka i oči spôsobili, že som občas pri písaní písmeniek požiadal o pomoc mamu. Moja mama prosbu vždy komentovala slovami: „Jožko, čo na to povie paní učiteľka keď to zbadá?“, moja odpoveď bola pohotová a pripravená: „ona o tom vie, všetky mamu pomáhajú, paní učiteľka sa len spýta – držala mamička ručičku?“. Dodatočne sa ospravedlňujem paní učiteľke, že som ako prvák pri písaní úloh občas podvádzal, ale takéto situácie vytvárali dodnes trvajúce puto medzi mnou, mamou i nebohou paní učiteľkou.

Čo sa týka mojich starých rodičov – bohužiaľ dedka Putteru som nemal možnosť spoznať, zomrel necelý rok pred mojím narodením. Podľa slov mojich strýkov a tieto bol človek veľmi pracovitý, gazdoval a pôvodným povolaním bol murár. Babka Agnesa sa venovala starostlivosťi o deväť detí a o všetko, čo bolo treba k pokojnému rodinnému životu. Dedko Sobota bol tiež murár, s babbou Rozálou si postavili domček „na hornom konci“ a vychovali spolu sedem detí, z toho šesť dcér a najmladšieho syna. Moji starí rodičia žili skromne a poctivo, to by bolo krátke resumé ich života a odkaz pre ich potomkov.

Vieme, že Váš prastarý otec bol v Chtelnici richtárom, čo nám o ňom viete povedať?

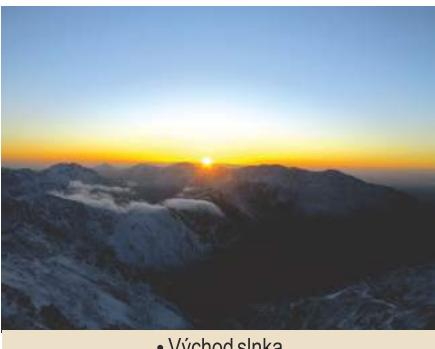
Máte pravdu, môj prastarý otec Cyril, alebo ako sa v Chtelnici hovorí „pradzedko“ bol richtárom obce Chtelnica po vzniku Československa v r. 1918. Povolaním bol murársky majster a podľa slov mojich príbuzných to bol múdry a vážený muž, ktorý robil múdre rozhodnutia a ktorý mal prirodzenú autoritu. Otec a strýkovia naňho často spomínali, popisovali zážitky z obdobia ich detstva, kedy už bol pradedko vo vyššom veku. Z jeho života sa zachovalo niekoľko rodinných fotografií a jeho pôsobenie je zdokumentované i v histórii obce Chtelnica. S pradedkom ma však malo viazať ešte jedno puto – keď som sa narodil, prvé meno, ktoré som mal dostať bolo meno Cyril, nakoniec však bolo rozhodnuté dať mi meno po otcovi a oboch dedkoch.

**pokračovanie v ďalšom čísle
Za námet na rozhotvor ďakujeme pánoni Jánovi Kijácovi z Chtelnice.**

-red-

Foto: Archív J. Putteru

ATLAS – POHORIE SEVERNEJ AFRIKY

• Východ slnka.

Za ďalší cieľ svojho dobrodružstva som si vybral pohorie ATLAS a jeho najvyšší vrchol ĎZABAL TOUBKAL 4167 m. n. m. Prinám sa, že môj výber ovplyvnila aj výhodná cena leteniek do Marakešu. Dal som dokopy tím štyroch chalanov a začali sme s prípravou. Streli sme sa so znáym, ktorý bol na tejto hore pred rokom, dal mi email na miestneho človeka Hamida, ktorý má v horách chatu. Po zopár vymenených emailoch s Hamidom sme sa dohodli, že po nás príde na letisko, zabezpečí nám vodu, jedlo a pokiaľ budeme chcieť aj somárov na vynášku materiálu.

Letieť sme museli z Budapešti. Po 4,5 hodinách letu vystupujeme na letisku v Marakeši (Maroko). Po všetkých možných kontrolách s očakávaním aj s obavami vychádzame z letiska. Na parkovisku stálo niekoľko áut, čakajúcich na pasažierov a hned prvý mal na papieri napísané: „SLOVAKIA EXPEDITION TOUBKAL.“

„Ahojte, volám sa Ibrahim, som Hamidov brat, zaveziem vás dnes do dediny AROUND a zajtra pojďte peši Hamidovi na chatu“, povedal dosť lámanou angličtinou. Bez vŕahania sme nastúpili do jeho SUV a vydali sa smer Around. Cesta trvala asi 3 hodiny. Postupne sme míňali mesto, okrajové časti a stúpali do hôr. Krajina sa menila, civilizácia v našom chápání mizla, budovy sa zmenili na malé hlinené domčeky nalepené na úpäťia hôr. Dorazili sme večer. Okolo auta sa nahrnulo asi 5-6 mužov s turbanmi, veľkými bradami v tradičnom oblečení. Trošku vo mne zapracovali predsudky, dokonca rôzne filmové scenáre o únose turistov, ktoré okamžite rozptýlil jeden z mužov, podal mi ruku a hovorí: „Salam Alejkum, volám sa Ahmed, vítaťe v našej krajine, pozývam vás na večer.“ Ahmed nám pripravil tradičné marocké jedlo TAJINE, ktorý sa varí a podáva v hlinenej nádobe. Je to zmes zeleniny, zemiakov, datlí, hovädzieho mäsa a najmä mrkvy. Po dobrej večeri nás ponúkol tradičným mätovým čajom. Ukázal nám izbu, kde sa môžeme zložiť a prespať jednu noc.

Skoro ráno sme vyrazili na Hamidovu chatu, ktorá sa nachádza vo výške 3200 m. n. m. Rozhodli sme sa, že somárov ani nevyužijeme a náklad si ponesieme sami. Asi po 3 hodinách cesty, sme dorazili do dedinky Šamarlo. Je to križovatka turistických chodníkov pri rieke, kde miestni pastieri páslí svoje kozy a bolo tu aj niekoľko domov. V strede bolo malé

pohostinstvo, kde nám pripravili kávu, chlieb s maslom a čerstvý pomarančový džús – ten si na ATLASÉ kúpite na každom rohu, pretože pomaranče tu rastú všade a domáci ich veľmi radi odšťavujú.

Po malej pauze sme znova pokračovali. Na chatu k Hamidovi to bolo ešte 5 hodín chôdze. Postupne sme predbiehali veľké expedície Francúzov, Talianov a Angličanov – desiatky ľudí a somárov s obrovskými batohmi a zásobami. My štúria Slováci naľahko, len s tým, čo sme mali na chrbe. Malé skupiny majú svoje výhody, vždy sú rýchlejšie. Mali sme celkom slušné tempo a išlo sa nám výborne. Nebolo ani horúco ako sme predpokladali. Po ceste sme sa ochladili aj v miestnej rieke, kde sme stretli ďalšiu skupinu Francúzov. Tých tu bolo naozaj veľa, aj nás miestni zdravili po francúzsky.

Konečne sme zbadali chatu. Bola v strede doliny pod stenou TOUBKALA, tradičná horská kamenná chata, na diaľku vyzerala ako Téryho chata.

Pred chatou nás už čakal vysmiaty Hamid s čajom. Už dávno vedel, že tá mála skupinka, ktorá sa blíži k jeho chate budú Slováci, čo si s ním písali. Všetci ostatní využívali pomoc somárov a miestnych nosičov. Preto sme vzbudzovali pozornosť. Ubytoval nás v malej izbe v podkroví. Dve hodiny do večere sme využili na kontrolu výstroja, pretože nás čakal veľký deň – výstup na hlavný vrchol ATLASU. Behom týchto 2 hodín sa chata kompletnie naplnila expedičnými tímmi, ktoré sme predbiehali po ceste. Odhadol som to na 150 ľudí. Na spoločnej večeri sme zistili, že väčšina ľudí vyráža na vrchol na druhý deň o 5. hodine ráno. Chceli sme sa vyhnúť tomuto davu a preto vznikol trochu šialený nápad vyraziť už o pol druhej ráno a prísť na vrchol s východom slnka, aj keď za cenu spánku.

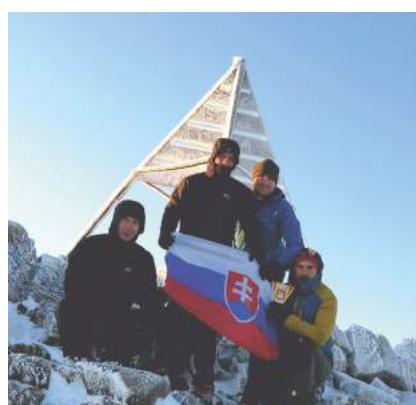
A naozaj, o pol druhej ráno sme už stáli pred chatou. Za svetla čeloviek prebehla posledná kontrola, nasadzovanie mačiek, raňajky z energetických tyčinek a hor sa na to. Nad chatou už bola celkom súvislá vrstva snehu a ľadu, postupovali sme v traverze smerom k vrcholu do druhej doliny. Po chvíli nám dokonca začalo aj snežiť. Nešlo mi do hlavy, že som naozaj v AFRIKE a je tu taká zima. Teplomer ukazoval -18 stupňov, pocit chladu zväčšovala aj stúpajúca nadmorská výška. Postupne sme sa striedali v prešlapávaní snehu. Keďže sme terén nepoznali a išli sme v noci, boli sme naozaj opatrní, aby sme nezablúdili. Márne, neúčinné a hlučné hlboké dýchanie nám predznamenalo hranicu 4000 m. n. m., kde už je o 40% menej kyslíka ako u nás dole. Nemali sme dostatočnú aklimatizáciu, takže kroky už za touto hranicu boli naozaj ťažké. Zo sedla sme už zbadali vrchol a postupovali sme v traverze smerom k nemu. Kamarát, ktorý bol na expedícii po prvýkrát sa vo veľkej eufórii, že vidí vrchol, rozbehol k nemu šprintom. My ostatní sme presne tušili ako to dopadne. Asi

po päťdesiatich metroch šprintu padol na zem a začal lapať po dychu: „Nemôžem dýchať, krúti sa mi hlava, nemôžem dýchať! Čo to je?!“ „Nadmorská výška kamoško, nadmorská výška...“

Počkali sme kým sa vydýcha a upokojí a spoločne sme vystúpili na vrchol ATLASU. V momente ako sme sa dotkli vrcholovej pyramídy, spoza obzoru vyšlo slnko. Ak by toto chcel človek načasovať, tak sa mu to zrejme nepodarí, ale nám sa to podarilo na sekundu presne.

O 6:30 h. miestneho času Slovenská (trnavsko-chtelnicko-bratislavská) expedícia dosiahla najvyšší bod pohoria ATLAS vrchol Džabal TOUBKAL 4 167 m.n.m.

Text a foto: Matej Bučko

• Slovenská expedícia v severnej Afrike.

• Pohorie v severnej Afrike.

• Chtelnická vlajka na vrchole Atlasu.

BOHATÝ KULTÚRNY ŽIVOT V KAŠTIELI

Našou milou povinnosťou na stránkach periodika Chtelníčan sa stalo retrospektívne prinášať informácie o podujatiach konaných v priestoroch kaštieľa.

V piatok 16. marca sa o sedemnástej hodine konala prednáška poprednej slovenskej antropologičky Mgr. Silvie Bodorikovej, PhD. Prezentácia témy „Čo prezradia kosti“ prilákala viacerých záujemcov. Návštěvníci sa dozvedeli množstvo zaujímavých informácií, ku ktorým sa človek bežne nedostane. Pútavé rozprávanie nám rozšírilo obzory nielen o antropológii ako vede, ale najmä o praxi, ktorú pani doktorka bezpochyby má. Prezentácia bola ukončená množstvom otázok, čo len poukazuje na hodnotu samotnej prednášky.

Autorskú výstavu fotografií konanú od konca marca do polovice mája pripravil ostriečaný fotograf - Chtelníčan Vladimír Lužinský. Výstava sa niesla v poetickom duchu, čo len dokresľuje samotný názov výstavy - Tretí rozmer. Vladimír Lužinský sa na profesionálnej báze venuje fotografií už takmer 40 rokov. Do tajov fotografie ho zasvätil rodák Jarolím Piačka, ktorý po náhľade na jeho fotografie ocenil, že je v nich zachytený nevšedný pohľad na obyčajné veci. Prvými fotografiemi s názvom „Brnošiny“ a „Strom v rozpakoch“ sa úspešne predstavil na Trnavskom objektíve v roku 1979. Na prehľbení znalostí mala podstatný podiel diaľková škola fotografie, ktorú absolvoval v rokoch 1980-82 pod vedením známeho slovenského fotografa Petra Babku. V roku 1981 sa stal členom Zväzu slovenských fotografov (ZSF). O dva roky neskôr získal na výstave umeleckej fotografie členov ZSF prvú cenu za fotografie. Z množstva ocenení, ktorých je Vladimír Lužinský držiteľom spomeňme aspoň pamätnú medailu za trvalý prínos v oblasti

kultúry Trnavského kraja, ktorú v roku 2011 obdržal z rúk predsedu TTSK. Od vzniku KRUH – u (14.06.2012) stojí na jeho čele a aktívne sa podieľa na verejno-kultúrnom živote v galérii. Vladimír Lužinský ako hrdý Chtelníčan si nie náhodou vybral ako miesto svojej jubilejnej stopařodesiatej výstavy práve priestory v Malokarpatskej galérii.

Na výstavu pána Lužinského nadviazala už tradičná výstava žiakov - Oravského paleta. Výstava prác mladých umelcov sa konala 20.05.2018 - 25.06.2018. Svoje diela vystavovali umelci z Cirkevnej základnej umeleckej školy sv. Gorazda vo Vrbom, pobočky – Chtelnica, Dolný Lopašov, Dechtice, Veľké Kostoľany, Trebatice, Krakovany v spolupráci s farským úradom v Chtelnici a Klubom regionálneho umenia a histórie. Výstava pomenovaná po bývalom riaditeľovi základnej školy v Chtelnici, Júliusovi Oravskom, sa stala za dobu jej štrnásťročného trvania už stálicou na kultúrnom poli našej obce. Práce žiakov z rôznych odborov výtvarného umenia sú znakom nielen ich talantu, ale aj systematickej práce pedagógov.

Pre najmladších návštěvníkov boli v máji pripravené v pivničiach kaštieľa divadelné predstavenia s tematikou rozprávok Osmijanko od významnej slovenskej spisovateľky Kristy Bendovej. Svoje predstavenie si pripravili nielen študentky VŠMU, ale aj žiaci tunajšej základnej školy. Chtelnický kaštieľ sa tak stal po prvýkrát súčasťou známeho festivalu rozhlasových rozprávok Zázračný oriešok, ktorý bol tento rok jubilejným desiatym. Poobede podujatie pokračovalo besedou s Dadom Nagyom a jeho milými hostami.

-red-

Foto: Matej Slaby

• Hudobní hostia s autorom výstavy V. Lužinským.

• Oravského paleta 2018.

(NE)KULTÚRA V KULTÚRE

V živote sme sa mnohokrát stretli s pojmom kultúra. Definujeme ju ako komplex znakov alebo úkonov určitej komunity, ktorý spoločnosť všeobecne pokladá za prejav vyššej vyspelosti ľudí. Túto vyššiu vyspelosť utvárali naši predkovia celé stáročia a utvárame ju aj my svojím životom, skutkami, postojmi, názormi, výchovou, vyjadreniami, rečou tela i verbálnym vyjadrovaním. Kultúra patrí do spoločnosti rovnako ako sám život. Vytvára charakteristiku ľudskej činnosti. Pestujeme ju v mestách i na dedinách, v rodinách i vo "vyšších kruhoch". Vyčlenujeme čas, priestor a peniaze, aby sme pozdvihli úroveň nášho života a vytvorili hodnotu.

Pri významných príležitostiach aj v našej obci učitelia pripravujú žiakov na výstúpenia. Pozývame rôznych hostí, aby sme týmito aktivitami obohatili sviatky, ktoré práve slávime. V deň výstúpenia prídem do školy alebo do kultúrneho domu, aby sme naživo videli a počuli svoje deti, čo si pre nás pripravili. Sme hrdí, keď naše dieťa vystupuje na pódiu. Fotografujeme ho, nahrávame, aby sme si túto chvíľu mohli pripomienuť neskôr. Zvyčajne vystupujú aj iné deti alebo iní hostia. No tí akoby čas verejnosti nezaujímali. Čo je však horšie, namiesto toho, aby sme chvíľu aj so svojím dieťaťom počkali a sledovali, zoberieme si za veľkého hluku svoje dieťa a odchádzame von. Je to však prejav vulgárneho a malomeštiackeho správania. Neuvedomujeme si, že tým vyjadrujeme

veľkú neúctu nielen k ostatným malým deťom, ale aj ich rodičom, či učiteľom, ktorí dieťa pripravili na výstúpenie. Dôsledkom toho učíme dieťa nekultúrnosti a egoistickému správaniu, ktoré je tak typické pre našu dobu. Určite by sa nám nepáčilo, ak by to niekto urobil počas výstúpenia nášho dieťaťa.

Milá verejnosť! Chcem sa podakovať všetkým učiteľom, rodičom a v neposlednom rade všetkým deťom, ktoré sa postarali o výstúpenie ku Dňu matiek. Uskutočnilo sa 13. mája v našej škole. Ďakujem tým rodičom, ktorí ukázali deťom kultúrne správanie. Som však rozčarovaný, že v posledných rokoch sa šíria na obecných a školských akciách prejavy nekultúrnosti, ktorú som popísal vyššie. Je zvláštne, že sa nám to stáva aj počas oslav Dňa matiek, ktorý by mal byť vrcholom úcty a dôstojnosti. Ak je kultúra prejavom vyššej vyspelosti ľudí, potom takéto správanie musíme vo svojom živote úplne eliminovať. Vynára sa aj otázka, či má zmysel aj pripravovať takúto oslavu, keď o ňu nemáme v podstate záujem. Prečo sa tomu venujem? Lebo sme pre deti vzorom a svojím postojom formujeme ich vzťah ku kultúre ako takej. Ak KULTÚRNE výstúpenia dokážu mať v iných obciach, môže to byť rovnako aj v Chtelnici! (?)

Text: PaedDr. Andrej Hippik

ŠKÔLKARSKÉ SPRÁVIČKY

• Vynášanie moreny.

Studenú a mrazivú zimu vyštredalo teplé a slnečné počasie, na ktoré sme sa všetci dlho tešili. Prinieslo nám veľa krásnych akcií a zážitkov.

• Deň zeme v MŠ.

Marec 2018

Návšteva I. ročníka ZŠ

Veľká noc – „šíby – ryby“ slová riekanku sa niesli priestormi tried v predveľkonočnom týždni.

Kniha – najväčší kamarát človeka. Naši skôlkari nevedia sice ešte čítať, ale knihy milujú. Vedia ich triediť na rozprávkové, s poéziou, encyklopédie, pre dospelákov.

V miestnej knižnici nás privítal p. Sirota, predstavil nám jednotlivé oddelenia a vysvetlil systém požičiavania kníh. Kto vie, možno sem deti zájdu s rodičmi a stanú sa z nich pravidelní čítaťelia.

- Morena, Morena, do vody si hodená – spoločne s p. učiteľkou Benedikovičovou sme si Morenu vytvorili, obliekli do kroja a vybrali sme sa k potoku, kde sme jej naposledy zaspievali a hodili do vody. „Plávaj si len v šíry kraj a jar nám tu zanechaj!“

April 2018

Deň Zeme – Zem. Naša krásna modrá planéta, ktorá je našim domovom. Hoci nie všetci si uvedomujú, že je to jediná planéta,

na ktorej je život. Počas celého dňa prebiehali aktivity zamerané hlavne na ochranu životného prostredia. Formou hry „Vláčik Separáčik“ triedili odpad, spoznávali nové termíny, napr. recyklácia, separácia a iné.

Zápis do ZŠ – na zápis prišlo 32 detí, z ktorých budú po lete veľkí školáci. Veríme, že na pekné chvíle prežité so svojimi kamarátkami v materskej škole budú spomínať aj v školských laviciach.

Máj 2018

Sférické kino – do našej škôlky zavítal kúsok mora v podobe sférického kina. Zaujímavým spôsobom a pútavým rozprávaním priblížili deťom podmorský svet.

Zápis do materskej školy – nádejní škôlkari prišli s rodičmi po prvýkrát do škôlky zapísť sa, aby od septembra mohli pravidelne škôlku navštievoať. Staršie deti im pripravili milé darčeky.

Deň matiek – každoročne je druhá májová nedeľa výnimcočná tým, že všetky mamá majú sviatok. Ten tohtočný sme oslavili v budove ZŠ, kde deti urobili radosť svojim mamičkám kultúrnym programom.

Beseda s matkou a bábätkom – navštívila nás p. Gajdošíková, ktorá názorne ukázala všetkým deťom akú starostlivosť si vyžaduje malé dieťaťko po celý deň.

Výlet na farmu – dlho sľubovaný a očakávaný deň konečne nastal. 24. mája 2018 sme nastúpili do autobusov a naša cesta za dobrodružstvom sa mohla začať. Ujovia šoféri nás priviezli na farmu v Lubine. Deti vyrazili pomedzi zvieratká, hladkali ich, kŕmili a dokonca tí najodvážnejší sa povozili na koníkoch. Videli kozičku veľkú ako sliepku, či koníka veľkého ako pes. Posledné baterky si deti vybíjali na preliezakach, vyhliadkovej veži, šliapacom traktore. Unavení, no plní zážitkov sme sa vrátili spať do škôlky.

Uvítanie do života – spevom, tančekom a scénkou sme privítali na obecnom úrade nových občanov Chtelnice.

Jún 2018

Deň detí – bol v našej MŠ zaujímavý. V prvej časti sme súťažili. Prekonávali prekážky, hádzali na cieľ, či liezli cez strachové vrece. Každý dostal medailu za výborný výkon, a tiež malú sladkosť.

Po krátkom oddychu prišla p. policajtka, ktorá nám porozprávala o bezpečnosti na cestách, dovolila nazrieť do policajného auta, vyskúšať si zapnutie majákov, ...

Rozlúčka so školským rokom.

Návšteva dopravného ihriska v Trnave – deti si vyskúšajú, aké je to byť účastníkom cestnej premávky. Deti sa naučia zachovávať zásady bezpečného správania sa v cestnej premávke a pripravovať sa na samostatný pohyb na ceste.

Naše správičky Vám už všetko prezradili, čo sa udialo v našej materskej škole.

Text: Mgr. Blanka Lukačovičová

Foto: Archív MŠ

• MŠ v Planetáriu.

ROK V ŽIVOTE ZÁKLADNEJ ŠKOLY

Tak ako sa život človeka skladá z drobnej mozaiky osobných zážitkov, život školy tvoria tiež akéosi čriepky aktivít na hodinách, na školských i mimoškolských akciach, na výletoch a exkurziach, na kultúrnych vystúpeniach, súťažach. Podme sa spolu pozrieť na to, čo nás zamestnávalo počas celých desiatich mesiacov.

V školskom roku 2017/18 navštievovalo našu školu 341 žiakov, z toho 129 na I. stupni a 212 na II. stupni. Vyučovalo sa v 1.-9. ročníku v 17 triedach. Pracovali dve oddelenia školského klubu s počtom 47 žiakov.

V škole vyučovalo 25 učiteľov, dve vychovávateľky, od januára tu pracoval aj špeciálny pedagóg a asistent žiaka.

Aj v tomto šk. roku sme venovali pozornosť talentovaným a šíkovným žiakom. Dali sme im šancu vyniknúť, zdokonaliať sa a reprezentovať školu. Zapojili sme ich do viacerých predmetových olympiád, vedomostných, umeleckých a športových súťaží. A takéto sú výsledky najúspešnejších z nich:

Biologická olympiáda - kat. C (PaedDr. Kubíčková): Ferech Adam (8.B; okr. kolo/ 1. miesto; kraj. kolo/2.miesto), Kinčiová Terézia (úspešný reprezentant)

Biologická olympiáda - kat. E odbor zoológia (PaedDr. Kubíčková): Lukačovič Ľuboš (7.A; okr. kolo/1. miesto; kraj. kolo/2. miesto)

Biologická olympiáda- kat. D (PaedDr. Kubíčková): Teoreticko-praktická časť: Ďurišová Jana (6.B; okr. kolo/3. miesto), Chrválová Katarína (6.B; úspešný riešiteľ) Projektová časť: Lukáčiková Zuzana (6.A; okr. kolo/3. miesto)

Všetkovedko - všeobecná vedomostná celoslovenská súťaž (Mgr. Silná, žiaci získali titul Všetkovedko): Biskorovajná Tamara (4.A), Lukačovič Lukáš (5.A)

Expert Geniality Show - všeobecná vedomostná celoslovenská súťaž:

Ďurišová Janka (6.B) - expert, úspešná v dvoch zvolených témach – Mozgolamy a Tajomstvá prírody

Tomášková Sára (6.A)- expert, úspešná v dvoch témach - Dejiny, udalosti, umenie a Svetobežník

Ďuriš Peter (8.A) – expert, úspešný v jednej zvolenej téme – Svetobežník

Ferech Adam (8.B) – expert, úspešný v jednej zvolenej téme – Tajomstvá prírody

Kováč Marek (7.A) – expert, úspešný v jednej zvolenej téme – Tajomstvá prírody

Gabriš Matej (7.B) - expert, úspešný v jednej zvolenej téme – Dejiny, udalosti, umenie

Šíkula Matúš (9.A) - expert, úspešný v jednej zvolenej téme – Do you speak English?

Dejepisná olympiáda (PaedDr. Hipík): Jančovičová Petra (9.A; okr. kolo/úspešný riešiteľ)

„Malá krajina-veľké osobnosti“- celoslovenská výtvarná súťaž Prievidza (Mgr. Matuškovičová): Macejková Sofia (6.A; 2. miesto)

„Galéria talentov“- celoslovenská výtvarná súťaž Banská Bystrica (Mgr. Galbová): Suchánová Timea (4.A; 1. miesto)

„Neodíť nám rozprávočka“- medzinárodná výtvarná súťaž Piešťany (Mgr. Galbová): Knoblochová Viktória (4.A; ocenená práca)

„Vesmír očami detí“- výtvarná súťaž (Mgr. Galbová): Smolková Timea (4.A; okr. kolo/ 1. miesto; celoslov. kolo/1. miesto)

Stroj na jednotky: Ďurišová Jana (6.B) v tejto vedomostnej súťaži úspešne absolvovala úlohy zo slovenského, anglického jazyka a matematiky a obsadila 48. miesto z 3231 súťažiacich žiakov z celého Slovenska.

Pytagoriáda - okr. kolo: úspešní riešitelia – Jurkas Tobiáš, Magnusová Hana, Uramová Viktória, Babčan Denis, Piešťanský David, Jančovičová Tamara, Lukačovič Lukáš, Valovičová Mária

Mladý záchranař - zmiešané družtvá (Mgr. Bocáňová): Fekete A., Suchá B., Homolová P., Machovič M. (okr. kolo/1. miesto+postup do krajského kola)

Šach: Jančovičová Petra (9. A; okr. kolo/ 2. miesto; kraj. kolo/7.miesto)

Mikroregión nad Holeškou - kvíz (PaedDr. Hipík): Oravcová P., Damaškovičová E., Suchá B. (9.B; 3. miesto)

Malý futbal - najmladší žiaci - 4. miesto v OK: Piešťanský A., Lukačovič P., Jankovič J., Damaškovič A., Piešťanský R., Bukovský D., Kopáč M., Lukačovič R.

Titul „Úspešný reprezentant školy“ v školskom roku 2017/18 bol udelený nasledovným deviatakom: Petre Jančovičovej - za úspešnú niekoľkoročnú reprezentáciu školy v okresných, krajských a celoslovenských koláčach šachu a reprezentáciu školy v okresných koláčach dejepisnej olympiády.

Z podujatí a aktivít školy vyberáme

Aj v tomto šk. roku sme rôzne kultúrno-spoločenské akcie organizovali v škole, ale i v spolupráci s obcou alebo s rodičmi. K tradičným patrili: vianočná besiedka a vianočné posedenie s dôchodcami, detský karneval, XIII. ročník školského plesu, vitanie Mikuláša, Deň matiek, vianočné trhy.

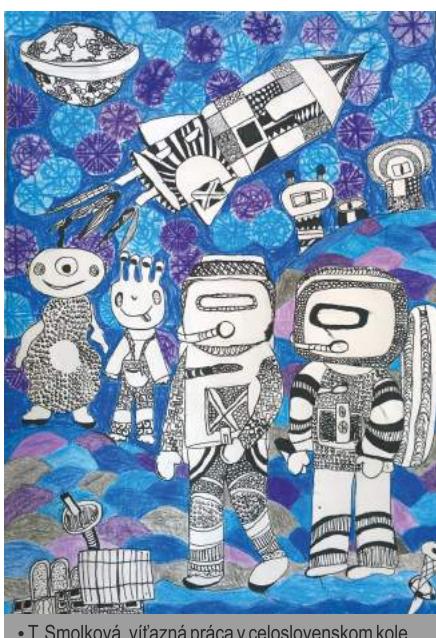
Na posilnenie a spestrenie vyučovania jazykov sme zorganizovali Halloween s prehliadkou masiek, súťažami a hrami; žiaci si priblížili veľkonočné zvyky v Anglicku zhotovením veľkonočných klobúkov. V tomto roku sme tiež zorganizovali Európsky deň jazykov v škole pre žiakov 6. ročníka. V tento deň prišli žiaci do školy oblečení v typických farbách a s doplnkami charakteristickými pre niektorú z európskych krajín. Uskutočnili sme školské kolo Olympiády anglického jazyka.

Pozornosť sme venovali aj starostlivosťi o zdravie, environmentálnej výchove, poznávaniu a ochrane prírody. V jesenných i v jarných mesiacoch sme zorganizovali zber starého papiera (spolu okolo 21 ton), žiaci si prezreli výstavu ovocia a zeleniny. Deviataci sa podielali na upratovaní a čistení obce. V škole pracoval prírodomedný krúžok. Jeho členovia dosiahli pekné výsledky v Biologickej olympiáde. Prírodu poznávalo a učilo sa v nej správať aj 52 tretiakov a štvrtákov, ktorí absolvovali Školu v prírode v rekreačnom zariadení Prašník - Dúbrava. V novembri a decembsri odborná lektorka pripravila pre deti I. i II. stupňa zaujímavé úlohy a pozorovania prírody v environmentálnom programe s tému ornitológie, ochrany a pozorovania vtákov v rámci programu Natura Bratislava. Žiaci siedmeho ročníka sa zúčastnili besedy Čas premien a Na štarte k mužnosti.

V rámci športových aktivít sa naši žiaci úspešne zapájali do regionálnych, oblastných, okresných i krajských súťaží vo futbale, volejbale, vybíjanej, hokejbale, florbole, šachu. Tradične sme sa zapojili do jubilejného XXXIII. ročníka Behu oslobodenia Chtelnice. Uskutočnili sme účelové branné cvičenie a didaktické hry. Pre žiakov 7. ročníka sme uskutočnili lyžiarsky výcvikový kurz v Hruštiene, v Dolnom Kubíne. V tomto roku sme sa znova zapojili do súťaže Na bicykli bezpečne a do branno-športovej súťaže Mladý záchranař. Športovo-branné súťaže a hry sme realizovali počas celého roka aj v školskom klube detí a tiež v šiestich športových krúžkoch Svoje teoretické aj praktické schopnosti z dopravnej výchovy si žiaci prvého stupňa mohli overiť na Detskom dopravnom ihrisku vo Vrbom.

V rámci podpory čitateľských zručností a vzbudenia záujmu o knihu sme uskutočnili tradičné rozprávkové popoludnie v školskej knižnici, ktoré sme zamerali na rozprávky o vodníkoch. Vila Zelrína, vodník Člupko s paní Člupkovou pripravili pre druhákov rôzne zábavné úlohy. Asi tridsať našich žiakov - najlepších a najaktívnejších čitateľov obecnej knižnice sa zúčastnilo výletu za odmenu do Nitry a do vzdelávacieho centra Atlantis v Leviciach.

Knihu a rozprávkové príbehy priblížili tretiakom a štvrtákom deviataci, ktorí pre nich spolu s učiteľmi pripravili „Noc v škole“. V marci - Mesiaci knihy sme uskutočnili besedu na tému Ako vzniká kniha s odborníkmi z vydavateľstva Slovart.

• T. Smolková, výťažná práca v celoslovenskom kole.

• Výlet v Čičmanoch, 7. ročník.

V rámci Festivalu rozhlasových rozprávok pod názvom Zlatý oriešok strávili naši žiaci milé dopoludnie s Osmijankovými rozprávkami v chtelnickom kaštieli a popoludnie s českými a slovenskými spisovateľmi a ilustrátormi. S deťmi sme pracovali s knihou a textom na hodinách literatúry i na čitateľskom krúžku. Priebežne podľa ponuky sme zorganizovali výstavy kníh spojené s predajom. Uskutočnili sme školské kolá Olympiády zo slovenského jazyka, súťaže „Hollého pamätník“ i Šalianský Maťko a zúčastnili sme sa aj ich okresných kôl.

Výchovu umením, rozvíjanie estetického cítenia, etických hodnôt sme realizovali aj návštavou divadelných predstavení – napr. „Palculienka“ (v Divadle J. Palárika v Trnave pre 1. stupeň), „Dobrodružstvo pri obzinkoch“ (v SND v Bratislave pre 9. ročník), hudobno-vzdelávacím antidiskriminačným programom „Buďme ľudia“, ktorý bol zameraný na medziľudské vzťahy a ľudské práva, dotýkal sa tém ako napr. otrokárstvo, totalitný režim, obchodovanie s ľudmi, detské otroctvo a žobrácke gangy. Ďalej zapájaním sa do výtvarných súťaží, napr. „Vesmír očami detí“,

„Neodíť nám rozprávčka“ pri príležitosti 190. výročia narodenia Pavla Dobšínskeho a 195. výročia narodenia Boženy Němcovej, do súťaže „Galéria talentov“, „Malá krajina - veľké osobnosti“, „Maľujeme s Primalexom“ i do výtvarnej súťaže pod názvom „Ľudová pieseň“.

V rámci plnenia výchovno-vzdelávacích úloh absolvovali žiaci 9. ročníka dejepisnú exkurziu po stopách M. R. Štefánika na Bradle. Exkurziu tentokrát doplnili aj o expozície Múzea holokaustu v Sereďi. Pre ôsmakov sme zorganizovali literárnu exkurziu do Modry a na Dobrú Vodu s cieľom dozvedieť sa viac o L. Štúrovi a Jánovi Hollom.

Zábavnou formou vzdelávania v oblasti astronómie a prírodných vied bolo aj mobilné planetárium, kde sme žiakom priblížili učivo o hviezdoch, galaxiach a spoznávaní vesmíru.

Na konci školského roka žiaci absolvovali výlety zamerané na poznávanie prírodných a kultúrnych zaujímavostí v blízkom i ďalekom okolí. Prváci, druháci a žiaci 1. stupňa, ktorí neboli v škole v prírode, si prezreli hrad Červený Kameň a vystúpenie sokoliarov.

• Výlet v Kremnici, 6. ročník.

Piataci navštívili Bratislavu s jej historickými pamiatkami, šiestaci si prezreli historické centrum Kremnice a kremnické bane, sedmaci obdivovali jedinečný betlehem v Rajeckej Lesnej, ľudovú architektúru v Čičmanoch a mesto Žilinu. Záujemcovia z radov ôsmakov sa vybrali za hranice, na blízku Moravu, kde navštívili jaskyňu Macochu a pozreli si Brno.

Na zápisie prvákov sme zapísali 38 detí z Chtelnice a z okolitých obcí. Rodičia dvoch detí požiadali o odloženie školskej dochádzky. Pred zápisom predškoláci navštívili svojich kamarátov v prvácej triede.

Účasť v projektoch

V uplynulom roku sme vstúpili do projektu "V základnej škole úspešnejší", prostredníctvom ktorého podporujeme inkluzívne vzdelávanie žiakov. Množstvo žiakov spolupracuje pri zvládaní učiva so školským špeciálnym pedagógom a jeden žiak pracoval s asistentom učiteľa.

• Škola v prírode.

Zapájame sa aj do programu "IT akadémia", ktorý podporuje vzdelávanie učiteľov informatiky a prírodrovedných predmetov a využívanie informačných technológií vo vzdelávaní žiakov. Realizujeme tiež projekty "Škola podporujúca zdravie", "Školské ovocie", "Školské mlieko". Pri výchovných problémoch využívame aj príručky programu "Komplexný poradenský systém prevencie a ovplyvňovania sociálno-patologických javov v školskom prostredí".

Zveľaďujeme i prostredie školy

V priebehu šk. roka 2017/18 sme pokračovali v skvalitňovaní priestorov základnej školy a naďalej sme hľadali finančné prostriedky na technické vybavenie a modernizovanie školy. Učebňa informatiky bola doplnená modernejšou počítačovou technikou. Z prostriedkov školy boli vymenené svetelné zdroje v jedenástich učebniach prevažne na prvom poschodí a dvoch oddeleniach ŠKD. Obstarali sme aj didaktické pomôcky pre rôzne predmety na prvom aj druhom stupni. Väčšinu tried sme vybavili interaktívnymi tabuľami. Deti v školskom klube sa môžu zapájať do nových hier so stavebnicami kreatívnych aktivít. Do ŠKD sme zaobstarali nové stoly a stoličky.

V školskom roku 2017/18 končí školskú dochádzku v našej základnej škole 48 žiakov.

KOMU A ČOMU VŠETKÉMU DNES DOKÁŽEME UVERIŤ?

(Blahoslavený Titus Zeman sa nebál zostať verný Bohu a Cirkvi...)

• Titus Zeman. Zdroj internet.

„Viera je základom toho, v čo dúfame, dôkazom toho, čo nevidíme“ (Hebr 11,1)

„Bez viery je totiž nemožné páčiť sa Bohu.“ (Hebr 11,6)

Pod vplyvom spoločenských premien, ktorým nie sme schopní porozumieť a pohotovo zvládnuť a najmä pod vplyvom sekularizmu našich čias sa náboženský život mnohých kresťanov ocitá na plynčine. Najtypickejším krízovým javom je povrchnosť. Ide predovšetkým o prílišnú povrchnosť

v chápaní a prežívaní našej katolíckej viery.

Komu a čomu všetkému dnes dokážeme uveriť? Človek až žasne! Niekoľko mám pocit, že uveríme hocijakej modernej „bosorke“ oveľa ľahšie ako Božiemu slovu. Ak človek prestane veriť Bohu, začne veriť hocijkomu a hocičomu. Keď sa stratí viera a autentický vzťah s Bohom, potom tie miesta, ktoré mal naplniť Boh, napĺňajú iní bohovia a idoly, ktoré s človekom manipulujú. Keď viera vyhodíme von, natlačí sa nám povera. Viera vyhodíme dverami a povera prekízne oknom.

Viera je veľký Boží dar! Viera sama o sebe je tajomný dar. Nie je to statický dar, ale dynamický dar - môže rásť a rozvíjať sa, ale aj hynúť a celkom sa stratiť. Uplatňuje sa činnosťou, podlieha zákonitosti rastu, ale aj úpadku. To všetko podnecuje kresťana, aby sa o svoju vieri staral a poskytol jej všetko, čo potrebuje. Preto apoštoli prosili Ježiša: „Pane, daj nám väčšiu vieri.“ (Lk 17,5) „Zdá sa mi, že túto prosbu si môžeme osvojiť my všetci. Aj my, tak ako apoštoli, povedzme Pánu Ježišovi: „Daj nám väčšiu vieri!“ Áno, Pane, naša viera je malá, naša viera je slabá, krehká, ale predkladáme ti ju takú, aká je, aby si jej dal vzrást.“ (pápež František 06.10.2013)

Viera je veľké vlastníctvo! Aj keď pre neveriacich sú veriaci ľudia často predmetom výsmechu, pravdu je opak: človek bez viery je ako človek s hendikepom. Čosi dôležité, nejaká schopnosť alebo zručnosť mu v živote chýba. Taktiež mu chýba

horizont nekonečna, ktorý dáva zmysel mnohým, na pohľad nezmyselným veciam v našom živote. Niektorí si myslia, že viera nás obiera o radosť života alebo že nám bráni život a jeho dary naplno vychutnávať. To však nie je pravda. Kto si sa raz vyjadril, že veriaci a neveriaci kráčajú životom ruka v ruke po tej istej ceste. Ibaže keď neveriaci už povie: „Ja som už došiel!“, veriaci mu na to povie: „Ja ešte pokračujem ďalej!“ Životom kráčali spolu, vychutnávali si ho rovnako, no život pre jedného, aspoň čo sa jeho presvedčenia týka, sa končí, zatiaľ čo život druhého sa nekončí nikdy.“ (M. Bubák, „Dve vína“)

Don Titus Zeman učil chémii na Biskupskom gymnáziu v Trnave. V roku 1946 Ministerstvo školstva zobraťalo Cirkvi toto gymnázium. Nový riaditeľ zakázal študentom nosiť krížiky a prikázał zvesiť kríže zo stien v triedach. Don Titus v presvedčení, že kríže do tried patria, spolu s ďalším profesorom a študentom, v noci kríže zavesili naspäť.

Milí Chotelničania, blahoslavený Titus Zeman sa nebál zostať verný Bohu a Cirkvi, preto bol vyhodený. Celý jeho život bol poznačený dôverou v Boha, nadšením a optimizmom pochádzajúcim z hlbokej viery.

Jeho odkaz je: nezabudni byť verný Kristovi aj v ťažkostiah, v nepríjemných veciach, vyznaj Krista aj pred tými, ktorí nemajú najlepší vzťah k Bohu, viere, Cirkvi, či kresťanstvu.

Text: Rastislav Nitran

NÁVRAT K SVÄTÉMU PÍSMU!!! (Prečo je Sväté písmo také dôležité?)

Viera a Božie slovo patria spolu, je medzi nimi existenčná závislosť. Viera sa rodí z Božieho slova, v jeho sile trvá a rozvíja sa. „Ale ako budú vzývať toho, ktorého neuverili? A ako uveria v toho, o ktorom nepočuli? A ako počujú bez kazateľa? A ako budú kázať, ak nie sú poslaní? Ako je napísané: „Aké krásne sú nohy tých, čo hlásajú dobrú zvest.“ Lenže nie všetci poslúchli evanjelium. Aj Izaiáš hovorí: „Pane, kto uveril tomu, čo sme hlásali?“ Teda viera je z hlásania a hlásanie skrze Kristovo slovo. (Rim 10,14-17)

Obnova našej viery na liehavo žiada návrat k Svätému písmu. Sväté písmo je neodmysliteľná súčasť nášho života viery. Úpadok viery a mravná kríza duchovného života, ktorú prežívame v našej dobe, je do značnej miery spôsobená aj zabudnutím na Sväté písmo. Len natoľko žije a rastie naša viera, nakoľko sa vieme žiť posolstvom Svätého písma a z neho čerpať. Sv. Hieronym mal pravdu keď povedal: „Kto nepozná Písmo, nepozná Krista.“

Sväté písmo má nesmierny význam pre osobný život kresťana. Pre každého z nás by sa mala stať samozrejmou zásadou: Ani jeden deň bez Božieho slova! Vhodne nás k tomu povzbudzuje samotné Sväté písmo: „A tieto slová, ktoré ti ja dnes prikazujem, nech sú v tvojom srdci, poúčaj o nich svojich synov a sám uvažuj o nich, či budeš sedieť vo svojom dome, či budeš na ceste, či budeš ležať alebo stáť. Prviaž si ich ako znamenie na ruku, nech sú ako znaky medzi tvojimi očami, a napíš si ich na veraje svojho domu a na dvere.“ (Dt 6,6-9)

Prečo je Sväté písmo také dôležité?

Páter Michel Remeny v „Tweetuj s Bohom“ píše: „Je veľmi zaujímavé zamyslieť sa nad pôvodom, históriou a štruktúrou Biblie. No ešte dôležitejšie je uvedomiť si, že Biblia je výnimočný poklad a ak jej to dovoliš, môže ti zmeniť život.“

Sväté písmo obsahuje všetky písomné zjavenia Boha o ňom samom aj o jeho pláne spásy. Je to jediná kniha, ktorú nikdy celkom nedočítas. V biblických veršoch vždy môžeš nájsť niečo nové. Čím, dlhšie ju čítaš, tým viac objavuješ spôsob, ako sa nám Boh prihovára a tým lepšie sa učíš objavovať Božiu vôľu vo svojom živote.

Najdôležitejší odkaz Biblie je, že Boh nás naozaj miluje. Dočítas sa v nej, ako z lásky stvoril nás aj celý svet. Z lásky poslal prorokov, aby nás priviedli na správnu cestu. Z lásky sa staral o svoj národ počas dlhých putovaní a zachránil ho pred útlakom a ťažkostami. Nakoniec sa z lásky stal človekom, a tak sa narodil Ježiš. Prostredníctvom Ježiša, Boh kráčal po zemi a ukázal nám, ako nás miluje. A čo je najdôležitejšie, z lásky sa Ježiš obetoval, zomrel na kríži a vstal z mŕtvych. Po zmŕtvychvstaní znova kráčal po zemi a kázať, a potom vystúpil na nebesia. V Biblia sa hovorí o mnohých ľudoch, ktorí tieto udalosti videli a šírili ďalej. Vzkriesením Ježiša nám Boh slúbil, že aj my vstaneme z mŕtvych a budeme s ním žiť večne v nebi.“ (Tweetuj s Bohom 1.10)

Text: Rastislav Nitran

PO ROKOCH NA SVÄTEJ OMŠI V ...

(Sv. omša v Kaplnke sv. Kríža v kaštieli.)

My, veriaci našej farnosti, ktorí sa pravidelne zúčastňujeme na bohoslužbách, sa stretávame na slávení sv. omše aj mimo farského kostola. V mariánskom mesiaci – v máji a v septembri už štyri roky v rámci Víkendu s Máriou „ožíva“ modlitbami a spevom Kaplnka Sedembolestnej Panny Márie na cintoríne. V poslednom období sme obnovili slávenie Eucharistie aj v horách pri Kríži - počúvanie Božieho slova v prírode má svoje neopakovateľné čaro.

Po niekoľkých desaťročiach sa dňa 25. 05. 2018 konala sv. omša i v Kaplnke sv. Kríža v kaštieli. Kaplnka bola naplnená do posledného miesta.

Pán farár sa k nám prihovoril slovami: „Zmena perspektívy môže niekedy spôsobiť zásadný rozdiel vo videní vecí. Predstavme si taký strom, taký obyčajný strom v záhrade. Pri pohľade z výšky nadol uvidíte iba zelené lístie stromu. Avšak ten istý strom pri pohľade zdola ukáže splet konárov. Možno sa na ňom rozvíjajú kvety alebo ovocie, ktoré však možno vidieť len zo zeme.“

Aj nás pohľad, keď sa pozérame na našich bratov a sestry „zhora“, môže byť veľmi obmedzený. Všetci splynú do nerozoznateľnej skupiny s názvom „tí druhí“, ktorých chyby a nedostatky spôsobujú, že sa od nich chceme ešte viac dištancovať. Ale ak sa na nich

pozrieme „zdola“ pozrieme sa na nich ako na seberovných v Božích očiach, uvidíme detaily, ktoré sme si možno predtým nevšimli...

Boli dva vrabce na jednom strome a viedli rozhovor. Jeden bol na vyššom konári a ten druhý bol nižšie. Hádali sa o jednej veci. Vrabec, ktorý bol hore hovoril, tvrdil, že ten list je zelený. Ten druhý vrabec, ktorý bol nižšie zase tvrdil, že ten list je žltý. A takto sa stále hádali. Toho hore to už nahnevalo a chcel tomu dulu ukázať, kto má pravdu, ručne a stručne. Tak zletel dolu, a ako sa natiahol pozrel sa na list, a čo nevidel - bol naozaj žltý. Niekoľko stačí zletieť z hora a pozrieť sa na vec aj z druhej strany ako vrabec.

Nesťažujme sa stále jeden na druhého, skôr sa naučme trpežlivosti jeden voči druhému, rovnako ako je Boh trpežlivý s nami. Našou úlohou nie je súdiť, to nechajme Bohu. Skôr ako sudcami sa môžeme stať spolupútnikmi, ktorí žijú preto, aby sa vzájomne povzbudzovali.“

Povzbudení Božím slovom a Eucharistiou sme po záverečnom požehnaní odchádzali domov. Ďakujeme a pevne veríme, že sme sa v kaplnke kaštieľa nestretli poslednýkrát a skôr či neskôr opäť pri oltári vytvoríme spoločenstvo.

Text: Lenka Kimmerlingová a Rastislav Nitran

ČARO LETA

(Zamyslenie biskupa Mons. prof. Viliama Judáka.)

Leto je plné svetiel a farieb. Všetko je prežiarené slnkom. Kvitnú ruže, divé maky a more kvetov, ktoré len malokto pozná po mene... Leto budí drozdy, farbí čerešne aj pšenicu.

Horúce slnko hľadá svoj odpočinok v hlbočinách mora; na štítoch vysokých hôr sa belie čistunký sneh, ktorý sa odráža v tiche horských plies.

Večerný vánok, hladkajúci plné klasy, je tichou modlitbou vďaka nový chlieb.

Ešte aj noci sú iné: naplnené silhou vôňou pokosenej trávy vo chvíľach, keď sú hviezdy na dosah ruky. Neprinášajú len tak ľahko na oči spánok. Možno vôbec spať uprostred tejto krásy? Človeku sa chce žiť, nedbal by, aby tu leto bolo stále.

Áno, svetlo a život sú dva hlavné znaky leta. Zem je priam posadnutá vásňou rodíť. Všetko je naplnené životom až po okraj.

V tráve vyspevajú milióny cvrčkov, do ich spevu sa nenútene zapájajú hlasov zvoncov pasúceho sa stáda. Nemožno sa tejto muziky napočúvať, ležiac kdesi pod lipou, na ktorej sa pokúšame spočítať listy.

Leto nám ponúka vidieť a cítiť viac krásy, ako je vôbec možné

v živote. Ba dovoľuje nám stať sa romantikmi: napríklad túlať sa bez cieľa s bosými nohami po chladnej rose; pozorovať pri tom zobúdzajúce sa slnko, ktoré plnou silou prináša deň plný Božej lásky.

Je krásne a potrebné pozerať sa a načúvať tomuto spevu zeme. Sú to požehnané chvíle, vhodné na spomínanie, na snívanie o budúcnosti, teda aj o večnosti, aj na dôverný rozhovor s Bohom. Ony robia nás život ľahším a spájajú harmóniu prírody s naším neustálne nespokojným vnútom. Ony vlievajú pokoj a istotu o Božej dobrote, prejavujúcej sa v mnohorakej podobe a kráse leta.

Tu si silno uvedomujeme, že nás život nemôžeme žiť ako partiú šachu, v ktorej je všetko vypočítané; ako hlavolam alebo poučku, či len ako zápas, v ktorom je všetko ľažké.

Tu prežívame život ako neustály sviatok, v ktorom sa obnovujú stretnutia s Bohom, ktorý nás k tejto kráse povolal.

Nebojme sa takýchto chvíľ, vyhľadávajme ich. Ved' každý z nás má iste akú-takú možnosť prežiť leto z tohto pohľadu. Možno to bude len pári dní, možno len pári hodín či niekoľko vzácnych minút. Bude to však investícia, ktorá sa vyplatí.

POZVÁNKA NA LETO 2018

Nanebovzatie Panny Márie - sv. omša na cintoríne o 10.30 hod.

12. 08. 2018

Sv. Róchus - sv. omša pri Kaplnke sv. Róchusa o 10.30 hod.

19. 08. 2018

Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľa - sv. omša pri hornom kostole o 10.30 hod.

26. 08. 2018

Celodenná poklona - **HODINKY** - farský kostol od 09.00 hod do 18.00 hod.

08. 09. 2018 Narodenie Panny Márie

Povýšenie sv. kríža - sv. omša v kaštieli – Kaplnka sv. Kríža o 18.30 hod.

14. 09. 2018

Sedembolestná Panna Mária - sv. omša na cintoríne o 10.30 hod.

15. 09. 2018

Udelenie sviatosti birmovania - sv. omša vo farskom kostole o 10.30 hod.

EŠTE RAZ IDEM KU KAPLNKE SV. RÓCHA

Na tichom návrší kde dopadali strely A ja chcem vody,
som hore na Čížovej. v doline zastromej – z priezračnej vody piť,

Tep zrazu zabúši. jak popijajú včely.
Čo to len vo mne klíči, kde páľavy nie sú – Nechať sa roztopiť

že prestávam byť nič. už vidím kaplnku a zostať zduchovnely.

Vdychujem, počúvam v pokojnej zeleni Rodáci v skupinách aj
svoj rodný, dojemný akoby na člnku. sami,

zatichnutý kraj. Uvidím morový, chodia sa pomodliť
Som doma naozaj! ubolený stíp v pamätné miesto

Prichádzam k západu s nápisom o dejoch drámy,

blízkemu tam lesu farára Chovančeka – v hodovej procesii.

kde slnka páľavy už a žiaľ do ďaleka steká ...

V zostupe k údoliu Pri nohách kaplnky
kde sa mi rozanjelí priezračný prúdik

studenej vodičky tu je. Karol Kapeller,
Pútnikov osviežuje. február 2018

PRED PÄŤDESIATIMI ROKMI

Počasie

Nový rok začal zimnou náladou. V prvých dňoch snehová prikrývka zhrubla na 15 cm. 14. I. snehová vrstva dosiahla 40 cm hrúbku, preto autobusová doprava v dňoch 13.-16. 1. 1968 bola zastavená. Pod účinkom južného vetra sa polovica snehu rozpustila. 16. I. bola v obci vyhlásená pracovná povinnosť na odhadzovanie snehu z hradskej. 17. januára bola autobusová doprava obnovená. 23. II. bol veľmi pekný jarný deň. 18. III. začali jarné práce. Máj bol teplý a často pršalo. 26. a 27. boli výdatné dažde. Potom do 7. júna bolo a teplo. V dňoch 15.-17. VI. teplota vystúpila až na 30 °C. V júli až do 11. vládlo tropické horúčavy 31-35 °C. Od 15. do 20. VII. pršalo a chladilo sa. 28. VII. skončila žatva a mlatba na JRD. V auguste vládlo v celku pekné počasie. Občas mrholilo. Pekné teplé počasie vládlo aj do 16. 9., kedy sa dostavil prízemný mráz. Október bol chladný. Zo 14. na 15. XI. napadol snehový poprášok a mráz zosilnel na -5°C. 29 XI. bolo šmykľavo. Preto autobus z Brezovej neprišiel a z Piešťan mal meškanie. Do 14. XII. bolo mierne zimné počasie. Koncom roka 10 cm hrubá snehová prikrývka pokryvala zem.

Správa obce

V zložení MNV v roku 1968 nedošlo k zmenám. Keďže v máji sa voľby nekonali, volebné obdobie doterajšieho MNV bolo predĺžené až do nových volieb, ktoré boli odložené na neurčito. Zásobovanie obyvateľstva bolo čiastočne prerušené. Taktiež v zimných mesiacoch boli ľažkosti so zásobovaním kuriva, najmä uhlia.

Poľnohospodárstvo

V poľnohospodárstve súkromných rolníkov zmeny nenastali. JRD obhospodarovalo 1069 ha poľnohospodárskej pôdy z toho bolo 867 ha ornej pôdy. JRD správne kládlo dôraz na mechanizáciu. Na konci roka strojový park mal 21 kolesových traktorov, 1 malotraktor, 4 pásové traktory, 4 nákladné autá, 2 kombajny SK 4 a 3 kombajny ŽM. Roku 1968 osevné plochy jednotlivých plodín boli nasledovne: Pšenica 235 ha, jačmeň 190 ha, oves 20 ha, tabak 17 ha, ďateliny 105 ha, kukurica na zrno 70 ha, kukurica na siláz 67 ha. Hrachom bola obsiata plocha 7 ha, zelenina zaberala

14 ha, vinohrad 8 ha, cukrová repa 60 ha, kŕmne okopaniny 17 ha, zemiaky 2 ha, repka olejná 14 ha. Hektárové výnosy r. 1968 boli mimoriadne dobré. JRD organizovalo iba jeden zjazd na stredné Slovensko v dňoch 20.-23. VII. 1968. Pre augustové udalosti bol predčasne ukončený. Hoci rok 1968 neboli na počasie veľmi priažnivý a prostriedok proti burinám nezabral, dosiahla sa mimoriadne dobrá úroda.

Školstvo

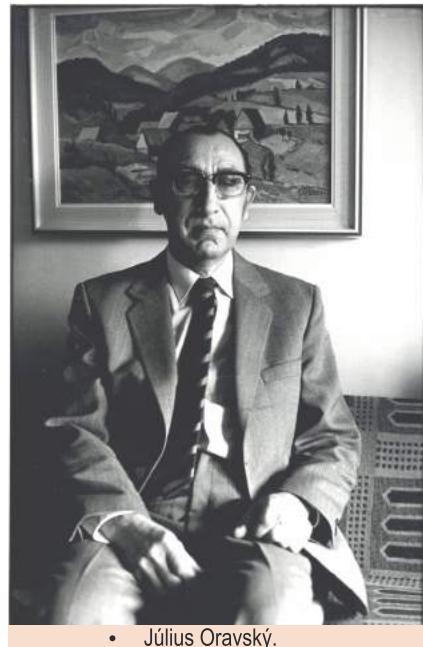
Materská škola bola ešte stále umiestnená v nevyhovujúcich miestnostiach na starom obecnom dome. ZDŠ mala na konci školského roka 1967/68 626 žiakov. Z toho prospelo 570, čo je 91,9%. Neprospeľo 56 žiakov, t. j. 7,8%. Známku 2. stupňa z chovania mali 18 žiaci a 3. stupňa 1 žiak pre ustavičné porušovanie školského poriadku. V školskom roku 1967/68 mala škola 93 absolventov z toho 82 z deviatich ročníkov. Školská výstava výtvarných a grafických prác ako aj výrobkov zhotovených na hodinách pracovného vyučovania bola otvorená 16. júna 1968 a potrvala do 23. júna. Práce boli inštalované vo vestibuloch kaštieľa. Na škol. rok 1968/69 bolo zapísaných 623 žiakov. Škola mala 21 tried, z toho 9 pre ročníky 1.-5. a 12 pre ročníky 6.-9. Riadiťom školy bol Gejza Pockody, zástupcom riadiťa Július Oravský. Žiackej umeleckej činnosti zúčastnili sa žiaci tunajšej školy aj výtvarnými prácamи okresného i krajského kola. V krajskom kole I. cenu v maľbe získal Dušan Gába, žiak VII. A triedy a I. cenu v grafike si odnesla Jarmila Klenovičová, žiačka VII. C triedy.

Kultúra

Kultúrnu činnosť koordinovala osvetová beseda pod vedením Júliusa Oravského. Kultúrnu prácu vyvíjali osvetová beseda, škola, JRD, mestne organizácie, mestna ľudová knižnica, kino a záujmové krúžky. Uvedené organizácie r. 1968 uskutočnili 53 prednášok, ma ktorých sa zúčastnilo 3 900 poslucháčov. Miestne kino pracovalo veľmi dobre, prekročilo plán predstavení, návštevnosť i plán tržieb.

Zdravotníctvo

Umiestnenie zdravotníckeho strediska sa veľmi vylepšilo tým, že celá budova MNV bola mu daná k dispozícii.

• Július Oravský.

Sport

Na úseku športovej činnosti podstatnejšie zmeny nenastali.

Verejný život

20. II. bola výročná schôdza Jednoty v Chtelnici. Zvolil sa nový dozorný výbor. Výročnú správu podal Karol Kimerling. Na záver boli prítomní oboznámení s plánovaním na rok 1968. 1. mája boli oslavové netradičným spôsobom. Účasť nebola nikym organizovaná a bola celkom dobrovoľná. Naši občania sa zúčastnili osláv v Trnave, v Piešťanoch a vo Vrbom. 14. VI. na členskej schôdzi DO KSS boli zvolení delegáti na okresnú konferenciu KSS v Trnave. Za delegátov boli zvolení Michal Jakáb, Stanislav Bottko a Vojtech Miezga. 27. X. bola verejná oslava 50. výročia vzniku Československej republiky. Slávnostný prejav mal predsedu MNV Karol Bašnák.

Prepis je zachovaný v pôvodnej úprave a pravopise. Je krátený.

Kronikár: Gejza Pockody

Foto: Archív V. Lužinského

MAJÁLES 2018

Rok uplynul veľmi rýchlo a opäť je tu máj. Čas, kedy ZO JDS v Chtelnici organizuje majáles pre seniorov a ani tento rok to nebollo inak. Dňa 4. mája 2018 sa uskutočnil už 5. ročník seniorského plesu. Šikovné členky organizácie napiekli zákusky, pripravili a vyzdobili sálu miestneho kultúrneho domu a v piatok o 15-tej hodine už sála praskala vo švíkoch. Na všetkých prítomných čakali štedro prestreté stoly i bohatá a hodnotná tombola.

Ples zahájil a zábavu odštartoval predseda ZO Ing. Jozef Mesák spolu s predsedníčkou OV JDS p. Máriou Ilavskou. Do tanca a na počúvanie všetkým zahrála hudobná skupina M-trio z Topoľčian. Tá rozprúdila zábavu, ktorá trvala takmer do polnoci. Medzitým si výhercovia prebrali svoje ceny, za ktoré srdečne ďakujeme všetkým členom ZO JDS, ktorí prispeli do tomboly, ale aj tým, ktorí nie sú jej

členmi. Zároveň ďakujeme aj naším sponzorom na čele s OÚ v Chtelnici, PD v Chtelnici, PD Šterusy, PD Dolný Lopášov, PD Nižná, PD Dechtice, Sama - Piačka J., Kaderníctvo - Švančarová, Všeličo - M. Krajčovič, PT - Táborský, Kvetinárstvo - Madej, Kvetinárstvo - Brichtová, Pekáreň - Prítrský E., Pekáreň Školuda - Trstín, Kozmetika Katka, Pedikúra Chtelnica, Stavebniny - Tomaškovič, Lekáreň Chtelnica, Magická noc Veselé, Slovakia Chips, penzión Vyšehrad - p. Kršková Turčianske Teplice, ZO JDS Dechtice, Divadlo J. Palárika Trnava. No a samozrejme - najväčšie podčakovanie patrí všetkým tým, ktorí sú aktívne „zatancovali“ pred, ale aj po plese!

Veríme, že všetci „plesajúci“ prežili príjemné popoludnie i večer a už dnes sa tešia na budúci ročník seniorského majálesu!

Text: Jamnická Viera

ARCIBRATSTVO PÁSIKÁROV V CHTELNICI

• Titulný list albumu.

pokračovanie z predošlého čísla

Kedy v Chtelnici vzniklo Bratstvo pásičiarov?

Rok 1749 uvedený na prvej strane albumu by nás mohol zviesť k jednoduchému konštatovaniu, že pásičari v Chtelnici vznikli práve vtedy. Po prelistovaní knihy, v zozname výdavkov bratstva, nájdeme údaj, že bratstvo už v roku 1738 kúpilo zvonček pre umierajúcich členov spoločenstva. Vďaka staršiemu albumu z roku 1709, ktorý sa uchoval v archíve františkánskeho kláštora v Malackách (dnes Univerzitná knižnica v Bratislave, Kabinet rukopisov, starých a vzácnych tlačí) vieme, že tomu bolo už skôr. Spomínaný rok 1749 teda nie je rokom založenia arcibratstva, ale len začiatkom písania „novej kroniky“.

V albume z Univerzitnej knižnice sú zaznamenaní členovia nielen z Chtelnice. Obsahuje kompletný súpis z 54 obcí z okolia, ako i jednotlivcov, ktorí pochádzali dokonca i z Moravy, Čiech, či Rakúska. Najstaršie záznamy pochádzajú z roku 1690 a najmladšie z 1773.

Medzi obyvateľmi Chtelnice museli Pásikári existovať teda už pred rokom 1690, o čom svedčí krátke zoznam (presne 27 mien) na začiatku súpisu, avšak bez udania presného roku. Zachované záznamy pochádzajú z rokov posledného desaťročia 17. storočia. Pravdepodobne došlo k ich spísaniu na podnet predstaveného kláštora Benigna Smrtníka, ktorý bol nielen direktorom bratstva, ale aj autorom príručky pre Pásikárov, podľa ktorej mali žiť. Vyšla pod názvom Poklad Serafínsky v Žiline v roku 1691. Bol to zrejme práve Benignus Smrtník, ktorý podnietil zhotovenie kompletného súpisu členov Bratstva a zrejme i oživil záujem o vstup do arcibratstva. Prvým doloženým direktorom Pásikárov

zdrúžených pod patronátom kláštora Sv. Kataríny v Dechticiach bol páter Juraj Fábri v roku 1644, bratstvo tu však existovalo zrejme už od roku 1633.

Na titulnom liste albumu z Chtelnickej fary sa dočítame, že konfraternita v Chtelnici bola založená bratom – pátom Floriánom, z rehole Františkánov. Spomínaný brat Florián bratstvo nezaložil, ale bol len jeho duchovným správcom, direktorom všetkých bratstiev Mariánskej provincie alebo tých, ktoré boli pod patronátom kláštora na Katarínke. Jeho identita je zatiaľ v štadiu ďalšieho skúmania. Medzi Františkánmi v svätokatarínskovej komunité figuruje istý Florián Marsanyi, ktorý zomrel v roku 1750. Dôležité sú samozrejme i mená Ján Rožič a Mikuláš Coloni. Prvý z nich sa pýší označením „tatík“, teda otec, a druhý označením „víctatík“. Bratstvo malo svojho inšpektora, ktorým bol Juraj (Georgius) Vittinger a funkciu notára zastával Jakub Fros. Bratstvá mali obvykle aj svojho prefekta alebo patróna, a túto funkciu zverovali bud' miestnemu kňazovi alebo kaplánovi. Funkcionárov si arcibratstvo volilo na dobu jedného roka - vždy cez októavu sviatku Sv. Františka (4.10.).

Treba podčiarknuť význam albumu, ktorý môžu návštěvníci chtelnického kaštieľa vidieť na vlastné oči. Kým kniha z Univerzitnej knižnice v Bratislave je cenným zdrojom informácií spred roku 1753, absentujú v nej zoznamy po roku 1773. Tie sa nám naopak zachovali v našom chtelnickom albume. Obe knihy sú akousi skladačkou a vzájomne sa tak dopĺňajú. Pri prepisovaní sa zrejme veľmi ľahko stalo, že niektoré mená zo zoznamu jednoducho vypadli, alebo boli uvedené v inom poradí. V albume z Univerzitnej knižnice vynechali v roku 1760 pri prepisovaní mien napríklad meno Emericus (Imrich) Krištofa. V Chtelnickej knihe zasa úplne pozabudli dopísať zoznam z roku 1763.

Šľachtickí Pásikári

Vďaka albumu z Univerzitnej knižnice vieme, že medzi členmi boli i šľachtici a osoby urodzeného pôvodu, ktorí pod svojim odevom skrývali „konopné pásičky“. Stali sa nimi gróf Krištof Anton Erdődy a jeho manželka Zuzana (Mária) Pálffyová, Adam a Juraj Erdődy zo Smoleníc, Ján Labšanský, jeho manželka Klára Pongráczová a Ladislav Labšanský (Korlatkó), Terézia Apponyiová z Jablonice. Medzi pásičármu v Vrbovom sa objavili Juliana Apponyi ako i viacerí členovia rodiny Révai, Alexej a Emerencián, Julianna a Konštancia Révaiová, Baltazár Révai, starý otec známeho Mórca Beňovského. Zbožná Alžbeta Badová z Vrbovom, jedna z prvých členov rádu, venovala finančný dar

(42 rýnskych dukátov) na Loretánsku kaplnku na Katarínke a neskôr v roku 1756 400 zlatých, z ktorých putovala časť na údržbu Kaplnky Bolestnej Panny Márie na miestnom cintoríne vo Vrbovom. Z ďalších zvučných mien spomenieme - Katarínu a Rozáliu Forgáčovú z Hlohovca. Medzi chtelnickými pásičármami bola zapísaná grófka Judita Amadé.

Pozániku Pásikárov

Po zániku kláštora a rozpustení Pásikárov v roku 1782 našiel chtelnický album, nové využitie. Jeho strany poslúžili na zapisovanie zbierok na kostol, kaplnky a sochy vo farnosti. Od roku 1813 do roku 1851 pribúdajú záznamy o daroch a donáciách, napr. na podporu farského kostola a kostola Sv. Jána Krstiteľa, Kaplnky Sedembolestnej Panny Márie na cintoríne, Kaplnky Sv. Križa smerom na Lopašov. Nechýbajú i donácie na sochy - Sochu Sv. Jána Nepomuckého, kaplnku Sv. Rócha, Sochu Panny Márie na námestí, Kríž na Šteklínoch. Podpora plynula aj na „Xenodochium“. Či išlo o prvé župné nemocnicu, ktorá bola už v roku 1834 prešťahovaná do Nitry, ľažko povedať. Mohlo išť i o hospic pre chudobných, chorých, či náhodných okoloidúcich. Zo záznamov možno zistiť, že na jednu dobročinnú vec sa dotácie zberali i po dobu až niekolkých rokov. Medzi stránkami albumu sa občas objavia zabudnuté listy zo stromov a rastlín, alebo aj údaje o ohľáškach na svadbu.

Novoobjavený album konfraternity Sv. Františka, ktorý sa po dlhé roky ukrýval zabudnutý na miestnej fare, je dôležitým historickým prameňom k pamiatkam Chtelnice, jej obyvateľov, ale i histórii Pásikárov pri kláštore na neďalekej Katarínke.

Text a foto: Mgr. Ivana Kvetánová, PhD.

• Kovanie s vyobrazením stigmatizácie Sv. Františka.

DO CHTELNICE ZA BEHOM AJ UMENÍM

• 33. ročník Behu oslobodenia.

Martinčan Miroslav Vanko je ako víno. Čím starší, tým lepší. Olympionik z Atlanty 1996 si stále udržiava obdivuhodnú atletickú fazónu. V 33. ročníku Behu oslobodenia Chtelnice si pevne držal veliace miesto 107-členného pelotónu desiatkarov.

„Premiérovo som tu bežal pred piatimi rokmi. Vtedy vyhral môj martinský kamarát, bývalý chodecký reprezentant Robo Valiček. Aj tento rok všetko klapalo po organizačnej stránke na výbornú,“ prehradil Vanko pre portál behame.cz.

Kedže chtelnický okruh, prevažne krosový, má približne desaťkilometrovú dĺžku, uvedme z Vankovej faktografie aspoň dva osobné rekordy: 10 000 metrov na dráhe zvládol za 28:01,84 min. (1. 6. 1998, Hengelo) a cestných 10 km pokoril za 28:37 min (19. 3. 2005, Drážďany).

Popri nezabudnuteľnej ikone zo zlatej éry československých bežcov na dlhé trate však teraz prišli do strediskovej obce v Piešťanskom okrese aj vyznávaci džogingu a zdravia. Trnavčan Milan Hrdina, aktuálny šesťdesiatnik, absolvoval tento malokarpatský kros prvý raz. Do svojej bežeckej vitríny si odnesol ďalšie pódiové umiestnenie, bronz v kategórii M60. „Veľmi pekné podujatie. Zaimponoval mi najmä kopcovitý lesný úsek nad dedinou, keďže

mám víkendovú chalupu v podobnom prostredí.“

Divácky obdiv v cieli na prekrásne upravenom Námestí 1. mája si vyslúžila i najrýchlejšia žena, sympathetic Piešťanka Katarína Drahovská. Stále výborná bežkyňa je totiž mamou siedmich detí.

Pred štartom hlavného pelotónu si prítomní učili minútou ticha dlhorocného rozhodcu chtelnických pretekov, Trnavčana Karola Duffeka, ktorý zomrel 23. februára vo veku 84 rokov. Fakty z 33. chtelnického zápolenia, absolútne poradie mužov (81 štart., 10,3 km, kombinácia asfaltu a terénu): 1. Miroslav Vanko (rok narodenia 1973, Dom srdca Martin, 36:17 min), 2. Filip Moravec (1993, TJ Spartak Myjava, 37:33), 3. Ľuboš Miklovčík (1980, Horná Streda, 38:22).

Absolútne poradie žien (26 štart., ten istý okruh): 1. Katarína Drahovská (1975, ŠBR Piešťany, 44:51), 2. Naďa Blšáková (1977, AK Bojničky, 48:20), 3. Elena Svitková (1979, Minimon Friendly Team Vrbové, 51:35).

V sprievodnom programe na kratších tratiach bežalo 35 škôlkarov a 65 žiakov.

Po chutnom guláši v jedálnej základnej škole, dekorovaní jednotlivými kategóriami hlavnej dištančie a výzrebovaní pretekárskej tomboly pozvali chtelnickí usporiadatelia bežeckú komunitu na prehliadku tamojšieho kaštieľa. Vzácnu historickú dominantu si v ostatnom období obdivne rekonštruujú do voľakedajšej nádhery. Teraz tu sídli Malokarpatská galéria. Aktuálne v nej boli vystavené práce umeleckého fotografa Vladimíra Lužinského (*1951, Chtelnica). Športoví hostia si cenili, že výstavou „Tretí rozmer“ ich sprevádzal jej autor.

Text: Jaroslav Lieskovský

Foto: Petra Bašnáková

Projekt
„33. ročník Behu oslobodenia
Chtelnice“
sa realizoval s finančnou podporou
Trnavského samosprávneho kraja

• Štart kategórie najmenších.

• Najmladší účastník, ktorý absolvoval beh v kategórii dospelých so svojim otcom.

• Dospelí bežci.

MESIAC POĽOVNÍCTVA A OCHRANY PRÍRODY 2018

• Jún - mesiac poľovníctva od 1. júna 1959.

Opäť je tu jún, mesiac zrodu a najintenzívnejšieho rastu a vývoja tisícov mláďat našej srstnejatej a pernatej zveri, ako aj ostatných rastlinných a živočíšnych organizmov v našej prírode. Práve teraz pulzuje príroda najmocnejšie.

Je preto iste správne, že jún je našim mesiacom, mesiacom poľovníctva, lebo najhlavnejšou a najzákladnejšou povinnosťou každého poľovníka je práve zachovanie a ochrana živej prírody v celej jej rozmanitosti a kráse. Pred 59 rokmi dňa 1.6.1959 sa uviedol do života Jún – mesiac poľovníctva. Jeho cieľom bolo informovať verejnosť o skutočnom stave poľovníctva a jeho význame a vzťahu k prírode a poľovnej zveri.

Preto už veľa rokov pripravujú poľovníci v mesiaci júni akcie, zamerané na ochranu prírody a poľovnej zveri a na oboznamovanie širokej verejnosti s významom a poslaniem poľovníctva na Slovensku. Je premietaných veľa filmov, prednesených prednášok, zaujímavých podujatí s mládežou, uverejnených článkov, čo pomáha zlepšovať vzťah obyvateľstva k našej prírode a poľovnej zveri. Je to zaiste veľmi záslužná dobrovoľná a bezplatná práca mnohých obetavých

funkcionárov a radových členov Slovenského poľovníckeho zväzu, pre ktorých znamená poľovníctvo niečo viac ako iba športové a lovecké využitie. Je potrebné, aby sme v nej aj nadálej pokračovali. Hlavnú starostlivosť však venujeme ochrane zveri, aby mala potrebný pokoj pri vodení mláďat. V tomto mesiaci môže poľovník najviac uplatniť svoje ochranárské poslanie pre nový život vo svojom revíri. Aj tak sa nájdú bezcharakterní jednotlivci, ktorí ničia už nami vybudované poľovnícke zariadenia a dokonca ich podpalujú. Nebolo by správne, keby sme my poľovníci na takú nekalú činnosť len prizerali. Vieme, že ide o nežiaduci jav a boj proti nemu musí byť v záujme nás všetkých.

Všetci poľovníci sa budú musieť stať aktívnymi ochrancami prírodných hodnôt, ktoré sú nevyhnuteľné nielen pre život zveri, ale celej ľudskej spoločnosti, teda každého jedného z nás. Je preto našou povinnosťou, aby sme stavu zveri, najmä raticovej, zosúladili s úživnosťou revírov a zver v zime intenzívne prikrmovali plnohodnotnými a zdravotne nezávadnými krmivami, aby boli škody, ktoré táto zver spôsobuje v polnom a lesnom hospodárstve čo najmenšie.

Mesiac poľovníctva je vhodnou príležitosťou k tomu, aby sme sa zamysleli aj sami nad sebou, ako si my poľovníci plníme svoje úlohy. Pouvažovali o tom, ako dodržujeme písané a nepísané zákony poľovníckej disciplíny a morálky. Nedopusťme preto, aby dobrá mienka o väčšine poľovníkov a záslužnej činnosti bola dehonestovaná aktivitami niekoľkých „tiež poľovníkov“. Nesmieme ani na chvíľu zabudnúť na to, že naša verejnosť pozorne sleduje a posudzuje každé naše konanie, o čom svedčia aj mnohé kritické články ochranárov. Táto skupina dostáva veľký priestor v médiach a veľa kрат informujú len jednostranne alebo klamstvami. Široká verejnosť, keď nemá bližšie a objektívne informácie aj z druhej strany tak im to verí a potom vzniká skreslený názor na činnosť poľovníkov.

Aj z toho dôvodu v novinách Chtelníčan informujeme čitateľov o činnosti poľovníkov, aby ste mali aspoň základný prehľad o záslužnej a náročnej práci našich členov. Máloktočné záujmové organizácie na Slovensku, odpracujú ročne také množstvo brigádnických hodín ako poľovníci v prospech životného prostredia a pre voľne žijúcemu zveri.

Absolútна väčšina našich členov svoj dobrý vzťah k prírode a poľovníctvu, chovu a ochrane zveri premieňa v praxi na konkrétné činy a riadi sa uvedomelou poľovníckou etikou a morálkou. Všetkým členom a kandidátom, ktorí sa aktívne príčinili o dobré výsledky nášho poľovníctva patrí naša vďaka a uznanie.

Text: Ivan Cisár

Foto: Ivan Vančo

• Ochrana zveri je dôležitá.

POĽOVNÍCI V JÚLI

Júl je prvý mesiac prázdnin a dovoleniek. Avšak poľovníci aj v tomto mesiaci majú množstvo povinností. V júli sa zameriavame najmä na zaobstarávanie krmiva na zimné prikrmovanie zveri a na zvýšenú ochranu zveri. Spolupracujeme s PD za čo nám ochotne poskytnú odpadové obilie, kukuricu, repu, siláž a pod. Pripravujeme si nadálej letninu. Sušíme seno a ďatelinu a krmivá vhodne uskladňujeme. Tlmíme škodnú zver podľa zákona. Čistíme a opravujeme poľovnícke zariadenia a budujeme nové. Dopĺňame soľníky, dezinfikujeme okolie kŕmidiel a upravujeme poľovnícke chodníčky. Celoročnú vynikajúcu starostlivosť našich poľovníkov o divú zver je vidieť na jej početnom stave a dobrej zdravotnej kondícii.

Text a foto: Ivan Cisár

• Krmidlo v lokalite Čeklin pripravené na naplnenie.

Kino pod hviezdami

PIATOK
29. JÚN
21:00 - **Nebo a ľad**
22:30 - **Králi hôr**

SOBOTA
30. JÚN
21:00 - **Príbeh lesa**
22:30 - **Martin a Venuše**

Areál historického kaštiela v Chtelnici

ZÁHRADKÁR - VEĽTRH V TRENČÍNE.

Na veľtrhu záhradkárskej potrieb Záhradkár, aranžovania, ovocinárska poradňa, poradňa ktorý 10. apríla otvorili v areáli trenčianskeho výstaviska EXPO CENTER, sa počas troch dní na ploche 3050 m² predstavilo 150 vystavovateľov zo Slovenska, Českej republiky, Poľska a Maďarska. Veľtrh dopĺňali výstavy: Včelář, Zdravý životný štýl a Poľovníctvo. Veľtrh ponúkal nielen bohatý sortiment záhradkárskych potrieb a pomôcok, ale aj úžitkové a okrasné rastlinky, osivá, postrekové látky, minerálne hnojivá, skleníky a malú poľnohospodársku techniku. Pre návštěvníkov boli pripravené prednášky a semináre týkajúce sa záhradkárskej problematiky, novinky v odrodovej skladbe ovocnín, ukážky výrezávania ovocia a zeleniny, špeciálne ovocné druhy ako aj ukážky rezu ovocných stromov, ukážky výsadieb do nádob na okná, jarného

ochrany rastlín i právna poradňa. V spolupráci so záhradkármami z Dechtíc a Chtelnice sa aj seniori ZO JDS v Chtelnici zúčastnili tohto 19-teho ročníka. Poniekto sú si vypočuli prednášku o jarnom reze ovocných stromkov, či prednášku o vplyve klimatických zmien na našu planétu. Tú mala pripravenú známa meteorologička Miriam Jarošová.

Počasie nám prialo, slniečko znásobovalo hýrivé farby kvetov a tak bolo treba odolávať náporu na peňaženku. Ale aj tak sa takmer každý návštěvník vrácal späť k autobusu s nejakou rastlinkou alebo stromčekom. Už treba len všetko posadiť, zaliať a čakať na bohatú úrodu – odmenu za vynaloženú starostlivosť a námahu!

Text : Viera Jamnická

DÔLEŽITÉ TELEFÓNNE ČÍSLA

PORUCHOVÉ LINKY

Elektrina – 0800 111 567

Voda - 033/596 61 94

Plyn - 0850 111 727

Káblovka - 0902 441 588

Tiesňové volanie - 112

OBECNÝ ÚRAD

033/779 41 25, 033/779 42 05

0901 910 009

Po 7.30 - 12.00 13.00 - 16.00

Ut 7.30 - 12.00 13.00 - 16:00

St 7.30 - 12.00 13.00 - 17.30

Št nestránkový deň

Pi 7.30 - 12.00 13.00 - 14.30

OBECNÝ PODNIK SLUŽIEB

033/779 42 02

POŠTA Chtelnica

033/779 41 38

Po 7.30 - 11.30 13.00 - 15.00

Ut 7.30 - 11.30 13.00 - 15.00

St 7.30 - 11.30 13.00 - 17.00

Št 7.30 - 11.30 13.00 - 15.00

Pi 7.30 - 11.30 13.00 - 15.00

LEKÁREŇ

033/779 42 60

AMBULANCIA VŠEOBECNÉHO LEKÁRA

MUDr. Lucia Gajdošová

033/779 41 18 - od 13.00 do 14.00

ambulanciachtelnica@gmail.com

AMBULANCIA PRE DETI A DORAST s. r. o.

MUDr. Marta Hermanová

033/779 42 11, 0908 718 813

ZBERNÝ DVOR

pondelok, streda 15.00 - 17.00

sobota 10.00 - 13.00